

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 1403-886

Chișinău

«29» 10 2015

**Biroul Permanent
al Parlamentului
Republicii Moldova**

În temeiul articolelor 73 și 74, alineatul (3) din Constituția Republicii Moldova, se prezintă Parlamentului Republicii Moldova spre examinare, în mod prioritar, proiectul de lege *privind deșeurile*, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.775 din 28 octombrie 2015.

Responsabil de prezentarea în Parlament a proiectului de lege - Ministerul Mediului.

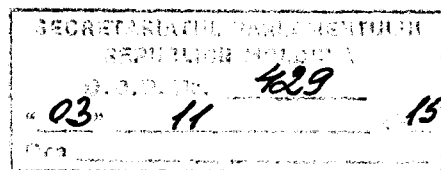
Anexă:

1. Hotărârea Guvernului nr.775 din 28 octombrie 2014
2. Proiectul de lege nominalizat
3. Nota informativă
4. Expertiza Centrului Național Anticorupție
5. Avizul Ministerului Justiției.

Prim-ministru

Valeriu STRELET

Ex. A.Albul
Tel.250241

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+373-22-250104

Fax:
+373-22-242696

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. 775

din 28 octombrie 2015
Chișinău

Pentru aprobarea proiectului de lege privind deșeurile

Guvernul HOTĂRĂȘTE :

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege privind deșeurile.

Prim-ministru

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul economiei

Ministrul mediului

Ministrul justiției

VALERIU STRELEȚ

Stephane Christophe BRIDE

Valeriu Munteanu

Vladimir Cebotari

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA**LEGE PRIVIND DEȘEURILE**

Prezenta lege organică stabilește cadrul normativ privind gestionarea deșeurilor în vederea protejării sănătății populației și a mediului. Prezenta lege transpune Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 312 din 22 noiembrie 2008.

Având în vedere necesitatea asigurării compatibilității actelor legislative naționale cu legislația Uniunii Europene prin procedura de armonizare, eliminării contradicțiilor și stabilirii cadrului legal necesar pentru promovarea unui ansamblu de reglementări juridice armonizate cu legislația comunitară, în temeiul art.72 alin.(3) lit.r) din Constituția Republicii Moldova, Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

**Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE****Articolul 1. Obiectul și domeniul de aplicare**

(1) Prezenta lege stabilește bazele juridice, politica de stat și măsurile necesare pentru protecția mediului și a sănătății populației prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse generate de producerea și gestionarea deșeurilor și a efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora.

(2) Prevederile prezentei legi nu se aplică:

- a) efluenților gazoși emiși în atmosferă;
- b) terenurilor (*in situ*), inclusiv solurilor contaminate neexcavate și clădirilor legate permanent de sol;
- c) solurilor necontaminate și altor materiale naturale excavate în cadrul activităților de construcție, în cazul în care aceste materiale vor fi utilizate în stare naturală pe terenul de unde au fost excavate;
- d) deșeurilor radioactive;
- e) explozibililor dezafecți;
- f) materiilor fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența alin. (3) lit. b) din prezentul articol, paielor și altor materii naturale nepericuloase provenite din agricultură sau silvicultură și care sînt folosite în agricultură sau silvicultură sau pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației.

(3) În măsura în care sînt reglementate prin alte acte legislative, se exclud din domeniul de aplicare al prezentei legi următoarele:

- a) apele uzate;
- b) subprodusele de origine animală, inclusiv produsele transformate, cu excepția produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalație de producere a biogazului sau a compostului;
- c) carcasele de animale care au decedat în orice alt mod decît prin sacrificare, inclusiv ale animalelor care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii, și care sînt eliminate conform prevederilor legale specifice sanitar-veterinare;
- d) deșeurile care rezultă în urma prospectării, extracției, tratării și depozitării resurselor minerale, precum și cele rezultate din exploatarea carierelor.

(4) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de alte acte legislative aplicabile, sedimentele depuse în apele de suprafață în scopul gestionării apelor și a căilor navigabile sau al prevenirii inundațiilor, al atenuării efectelor inundațiilor și ale secetei sau ale asanării terenurilor nu intră sub incidența prezentei legi, în cazul în care se dovedește că respectivele sedimente sînt nepericuloase.

(5) Gestionarea anumitor categorii de deșeuri va fi reglementată prin actele legislative și actele normative aprobate de Guvern, în baza prezentei legi și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 2. Definiții

În sensul prezentei legi, se aplică următoarele definiții:

1) *autorizație de mediu pentru gestionarea deșeurilor* – actul tehnico-juridic emis de autoritatea administrativă din subordinea organului central de mediu al administrației publice, conform prezentei legi, prin care se permite desfășurarea activităților de gestionare a deșeurilor.

2) *biodeșeurile* – deșeurile biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeurile alimentare sau cele provenite din bucătăriile gospodăriilor private, restaurantelor, firmelor de catering sau din magazine de vânzare cu amănuntul și care sînt compatibile cu deșeurile provenite din uzinele de prelucrare a produselor alimentare;

3) *broker* – orice persoană care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

4) *cele mai bune tehnici disponibile (BAT)* – stadiul de dezvoltare cel mai avansat și eficient înregistrat în dezvoltarea activităților și a metodelor lor de operare, care demonstrează posibilitatea practică a anumitor tehnici de a constitui referința pentru stabilirea valorilor-limită de emisie și a altor condiții de

autorizare în scopul prevenirii poluării, iar în cazul în care acest fapt nu este posibil, pentru a reduce emisiile și impactul asupra mediului în ansamblul său:

a) *tehnici* – se referă deopotrivă la tehnologia utilizată și la modul în care instalația este proiectată, construită, întreținută, exploatată, precum și scoasă din funcțiune a acesteia și remedierea amplasamentului, potrivit legislației în vigoare în domeniul expertizei ecologice;

b) *tehnici disponibile* – se referă la acele tehnici care sînt dezvoltate la un nivel care permite aplicarea lor în sectorul industrial respectiv, în condiții economice și tehnice viabile, luîndu-se în considerare costurile și beneficiile, indiferent dacă aceste tehnici sînt sau nu utilizate ori realizate la nivel național, atît timp cît acestea sînt accesibile operatorului în condiții acceptabile;

c) *cele mai bune* – se referă la cele mai eficiente tehnici pentru atingerea unui nivel general înalt de protecție a mediului în ansamblul său;

5) *colectare* – strîngerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor, în vederea transportării la o instalație de tratare;

6) *colectare separată* – colectarea în cadrul căreia un flux de deșeuri este păstrat separat în funcție de tipul și natura deșeurilor, în scopul de a facilita tratarea specifică a acestora;

7) *comerciant* – orice întreprindere care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv comercianții care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

8) *depozit de deșeuri* – amplasamentul de evacuare a deșeurilor pentru depozitarea deșeurilor pe sau în pămînt (adică în subsol), care includ:

a) spațiile interne pentru evacuarea deșeurilor (un producător de deșeuri își construiește propriul depozit pentru evacuarea deșeurilor la locul de producție); și

b) amplasamentele permanente (adică pentru o perioadă mai lungă de un an) care sînt utilizate pentru depozitarea temporară a deșeurilor, dar care nu includ:

a) locurile unde deșeurile sînt descărcate pentru a permite pregătirea acestora pentru transportul ulterior în scopul recuperării, tratării sau evacuării în altă parte;

b) depozitarea deșeurilor înainte de recuperarea pentru tratare pentru o perioadă de maximum 3 ani în general sau înainte de evacuare pentru o perioadă de maximum un an;

9) *deșeuri* – orice substanță sau obiect pe care deținătorul le aruncă sau are intenția sau obligația să le arunce;

10) *deșeuri municipale* – deșeurile provenite din gospodărie și deșeurile similare care provin din activități comerciale, industriale și administrative menționate la poziția 20 din Lista deșeurilor, aprobată de Guvern, în conformitate cu art. 7 din prezenta lege;

11) *deșeuri periculoase* – orice deșeuri care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase enumerate în anexa nr. 3 la prezenta lege;

12) *deținător de deșeuri* – producătorul deșeurilor sau persoana fizică sau juridică care se află în posesia acestora;

13) *eliminare* – orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie. Anexa nr. 1 la prezenta lege stabilește o listă a operațiunilor de eliminare;

14) *evaluarea ciclului de viață în legătură cu un produs* – evaluarea efectelor asupra mediului determinate de producția, distribuția, comercializarea și utilizarea produsului, inclusiv valorificarea și eliminarea acestuia, precum și utilizarea energiei și materiilor prime și producția de deșeuri din oricare dintre activitățile menționate;

15) *gestionarea deșeurilor* – colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un comerciant sau un broker;

16) *pregătirea pentru reutilizare* – operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deșeuri sînt pregătite pentru a fi reutilizate fără nici o altă operațiune de pre-tratare;

17) *prevenire* – măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc:

a) cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora;

b) efectele nocive ale deșeurilor asupra mediului și sănătății populației; sau

c) conținutul de substanțe nocive al materialelor și produselor;

18) *producător de deșeuri* – orice persoană ale cărei activități generează deșeuri (producător inițial de deșeuri) sau orice persoană care efectuează operațiuni de pre-tratare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri;

19) *reciclare* – orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sînt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratare a materialelor organice, dar nu include valorificarea energiei și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de rambleiere;

20) *recuperare* – orice operație prin care se regenerează/ se obține din nou un material sau o substanță care altfel s-ar pierde;

21) *regenerarea uleiurilor uzate* – orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin

îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea;

22) *reutilizare* – orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sînt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute;

23) *tratare* – operațiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării;

24) *uleiuri uzate* – toate uleiurile minerale sau lubrifiantii sintetici sau uleiurile industriale care au devenit improprii folosinței pentru care au fost destinate inițial;

25) *valorificare* – orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop sau faptul că deșeurile sînt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv, în întreprinderi ori în economie în general. Anexa nr. 2 la prezenta lege stabilește o listă a operațiunilor de valorificare.

Articolul 3. Ierarhia deșeurilor și modalitatea aplicării acesteia

(1) Ierarhia deșeurilor, astfel cum este prezentată mai jos, se aplică în calitate de ordine a priorităților în cadrul legislației și al politicii în materie de prevenire a generării și de gestionare a deșeurilor:

- a) prevenirea;
- b) pregătirea pentru reutilizare;
- c) reciclarea;
- d) alte operațiuni de valorificare, inclusiv valorificarea energiei; și
- e) eliminarea.

(2) Aplicarea ierarhiei deșeurilor menționată la alin. (1) din prezentul articol și respectarea acesteia este obligatorie pentru toți subiecții implicați în gestionarea deșeurilor, asigurînd prevenirea generării deșeurilor, definită în art. 2 pct. 17) din prezenta lege, și gestionările eficiente și eficace ale deșeurilor, astfel încît să se reducă efectele negative ale acestora asupra mediului.

(3) În contextul prevederilor alin. (2) din prezentul articol, pentru anumite fluxuri de deșeuri specifice, aplicarea ierarhiei deșeurilor poate suferi modificări în baza evaluării de tip analiza ciclului de viață a efectelor globale ale generării și gestionării acestor deșeuri.

(4) Organul central de mediu al administrației publice asigură un proces transparent de elaborare a legislației și a politicii în domeniul gestionării deșeurilor, cu respectarea prevederilor Legii nr. 239-XVI din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional.

(5) Organul central de mediu al administrației publice ia în considerare principiile generale ale protecției mediului, al precauției și durabilității, fezabilității tehnice și viabilității economice, protecției resurselor, precum și

impactul global asupra mediului, sănătății populației, economiei și societății, potrivit prevederilor art. 1 și 4 din prezenta lege.

(6) Producătorii de deșeuri, indiferent de forma de organizare (întreprindere, organizație, instituție publică și de menire socioculturală), care dețin un număr de angajați mai mare de 10 persoane, de rînd cu obligațiile menționate în prezenta lege, elaborează și implementează acțiuni de prevenire a generării deșeurilor și aplică ierarhia de gestionare a acestora, inclusiv acțiuni de colectare separată a deșeurilor generate de propria activitate. În cazul instituțiilor de asistență medicală, prevederile prezentului alineat se aplică indiferent de numărul de angajați.

Articolul 4. Protecția sănătății populației și a mediului

Gestionarea deșeurilor se realizează prin metode și procedee ce nu pun în pericol sănătatea populației și mediul înconjurător, iar autoritățile competente, conform prezentei legi, controlează activitățile de valorificare și eliminare a deșeurilor, urmărind ca acestea:

- a) să nu prezinte riscuri pentru apă, aer, sol, floră și faună;
- b) să nu producă poluare fonică sau miros neplăcut;
- c) să nu afecteze peisajele sau zonele protejate.

Articolul 5. Subprodusele

Pentru ca o substanță sau un obiect care rezultă în urma unui proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea acestuia să nu fie considerat deșeu în sensul definiției din art. 2 pct. 9) din prezenta lege, dar să fie considerat subprodus, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) utilizarea ulterioară a substanței sau obiectului respectiv este sigură;
- b) substanța sau obiectul poate fi utilizat direct, fără a fi supus unei alte prelucrări suplimentare decît cea prevăzută de practica industrială obișnuită;
- c) substanța sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producție; și
- d) utilizarea ulterioară este legală, în sensul că substanța sau obiectul îndeplinește toate cerințele pertinente privind producția, protecția mediului și a sănătății pentru utilizarea specifică și nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

Articolul 6. Încetarea statutului de deșeu

(1) Anumite categorii de deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri în sensul definiției din art. 2 pct. 9) din prezenta lege în momentul în care au trecut printr-o operațiune de valorificare prevăzută în anexa nr. 2 la prezenta lege, și îndeplinesc criteriile specifice definite la lit. a)-d) din prezentul articol:

- a) substanța sau obiectul rezultat se utilizează în mod curent pentru îndeplinirea unor scopuri specifice;
- b) există o piață sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză;
- c) substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă normele aplicabile produselor; și
- d) utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătății.

(2) Criteriile specifice pentru încetarea statutului de deșeuri se stabilesc în scopul atingerii obiectivelor de valorificare și reciclare a anumitor categorii de deșeuri, precum agregatele, hîrtia, metalele, anvelopele și textilele, luînd în considerare eventuale efecte negative asupra mediului ale substanței sau produsului în cauză, inclusiv valoarea-limită pentru poluanți.

(3) Deșeurile care încetează să mai fie considerate deșeuri în conformitate cu alin. (1) și (2) din prezentul articol, de asemenea, încetează să mai fie considerate deșeuri, în scopul atingerii obiectivelor de valorificare și reciclare prevăzute de actele normative aprobate de Guvern, în cazul în care îndeplinesc cerințele privind reciclarea sau valorificarea anumitor categorii de deșeuri menționate în art. 49-51, 54, 60 și 61 din prezenta lege.

(4) Deținătorul de deșeuri prezintă autorității administrative pentru exercitarea funcției de gestionare a deșeurilor menționată în art. 10 alin. (1) din prezenta lege, solicitarea privind încetarea statutului de deșeu, cu respectarea cerințelor alin. (1)-(3) din prezentul articol, conform procedurilor stabilite de Guvern.

Articolul 7. Lista deșeurilor

(1) Lista deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, și actualizarea periodică a acesteia se elaborează de către organul central de mediu al administrației publice și se aprobă prin hotărîre de Guvern.

(2) Lista deșeurilor menționată în alin. (1) din prezentul articol este obligatorie pentru a determina dacă un deșeu trebuie considerat deșeu periculos.

(3) Includerea unui obiect sau a unei substanțe pe listă nu înseamnă că respectivul obiect sau respectiva substanță se consideră ca fiind deșeu în orice împrejurare. O substanță sau un obiect este considerat deșeu numai în cazul în care corespunde definiției prevăzute la art. 2 pct. 9) din prezenta lege.

(4) Toți producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice, indiferent de destinație, de tipul de proprietate și subordonare și de sursa de finanțare, inclusiv autoritățile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, sînt obligați să încadreze fiecare tip de deșeu generat din propria activitate în codurile din Lista deșeurilor menționată în alin. (1) din prezentul articol, pe actele normative aprobate de Guvern.

(5) În cazul unui tip de deșeu care se încadrează, potrivit Listei deșeurilor menționată în alin. (1), sub două coduri diferite, în funcție de posibila prezență a unor caracteristici periculoase – codurile marcate cu asterisc – încadrarea ca deșeu nepericulos se realizează de către producătorii și deținătorii de astfel de deșeuri numai în baza unei analize a originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante.

(6) Laboratorul de referință, stabilit de către autoritatea administrației publice centrale în domeniul mediului, analizează cazurile de incertitudine referitoare la caracterizarea și încadrarea deșeurilor.

(7) Producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice sînt obligați să efectueze și să dețină o caracterizare a deșeurilor periculoase generate din propria activitate și a deșeurilor care pot fi considerate periculoase din cauza originii sau a compoziției, în scopul determinării posibilităților de amestecare, a metodelor de tratare și eliminare a acestora.

(8) Pe baza originii, testelor, rezultatelor de analiză și a altor documente relevante puse la dispoziție de producătorii și deținătorii de deșeuri menționați în alin. (4) și (7) din prezentul articol, autoritatea administrativă din subordinea organului central de mediu al administrației publice consideră că un deșeu este periculos, chiar dacă acesta nu figurează pe Lista deșeurilor menționată în alin. (1) din prezentul articol, dacă acesta prezintă una sau mai multe din proprietățile enumerate în anexa nr. 3 la prezenta lege.

(9) În cazul în care organul central de mediu al administrației publice constată, pe baza analizelor de laborator sau a studiilor de fezabilitate, că un deșeu care se clasifică de Lista deșeurilor ca fiind periculos nu prezintă nici una dintre proprietățile enumerate în anexa nr. 3 la prezenta lege, acesta se consideră ca fiind nepericulos.

(10) Se interzice reclasificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase la un nivel mai mic decît nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos.

Capitolul II

COMPETENȚA AUTORITĂȚILOR ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE ȘI LOCALE

Articolul 8. Competența Guvernului

Guvernul:

- a) realizează obiectivele și stabilește direcțiile prioritare în domeniul gestionării deșeurilor;
- b) aprobă Strategia de gestionare a deșeurilor și Programul național pentru gestionarea deșeurilor;

c) aprobă actele normative în domeniul gestionării deșeurilor, pentru asigurarea implementării prezentei legi;

d) determină modalitatea de gestionare a unor categorii de deșeuri, inclusiv a celor periculoase, în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale legislației internaționale;

e) în cazul în care autoritățile administrației publice locale nu-și dau acordul în termen de trei luni, ia deciziile definitive pentru amplasarea obiectivelor regionale de importanță națională privind valorificarea, tratarea, reciclarea, eliminarea, depozitarea sau înhumarea deșeurilor, cu condiția respectării cerințelor de mediu, conform Legii exproprierii pentru cauză de utilitate publică nr. 488-XIV din 8 iulie 1999, și a altor cerințe de ordin social.

Articolul 9. Atribuțiile organului central de mediu al administrației publice

(1) Autoritatea competentă căreia îi revin atribuții și responsabilități în ceea ce privește regimul deșeurilor este organul central de mediu al administrației publice.

(2) Organul central de mediu al administrației publice:

a) elaborează, promovează spre aprobare și coordonează realizarea documentelor de politici prevăzute de art. 8 lit. b) din prezenta lege și de implementare a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) inițiază și asigură elaborarea, promovarea spre aprobare și coordonarea realizării actelor legislative și actelor normative ale Guvernului în domeniul gestionării deșeurilor;

c) efectuează dirijarea metodologică privind organizarea și efectuarea sistemului de evaluare a impactului asupra mediului și de expertiză ecologică de stat;

d) asigură monitorizarea, prin intermediul autorităților administrative subordonate, a impactului asupra factorilor de mediu cauzat de deșeuri și deduce indicatorii de gestionare a deșeurilor;

e) constituie, prin intermediul autorității administrative din subordine, punctul de legătură pentru comunicarea și cooperarea cu Agenția Europeană de Mediu în ceea ce privește legislația privind gestionarea deșeurilor și a indicatorilor de gestionare a deșeurilor;

f) constituie autoritate competentă, punct oficial de contact și punct focal pentru tratatele internaționale de mediu cu privire la gestionarea deșeurilor la care Republica Moldova este parte;

g) asigură coordonarea procesului de stabilire a instrumentelor economice pentru reducerea efectelor negative cauzate de deșeuri pentru mediu, inclusiv a procesului de constituire, operare și emiteră a deciziei de eliberare a garanției financiare stabilite pentru acoperirea costurilor de finanțare a operațiunilor de

colectare, tratare, valorificare și eliminare a deșeurilor de produse, supuse unui regim de răspundere extinsă a producătorului;

h) examinează și aprobă planurile anuale de acțiuni ale autorităților administrative subordonate în ceea ce privește supravegherea și controlul gestionării deșeurilor, precum și monitorizează implementarea acestora;

i) prezintă și asigură Guvernul cu informații privind implementarea documentelor de politici menționate la lit. a) din prezentul articol și cu informații privind gestionarea deșeurilor și starea mediului în relație cu gestionarea deșeurilor;

j) contribuie la colectarea și diseminarea informației privind generarea deșeurilor și măsurile de gestionare a acestora, inclusiv în context transfrontalier, și asigură accesul publicului la informație, conform prevederilor art. 38 din prezenta lege;

k) organizează, împreună cu celelalte autorități publice și cu organizațiile neguvernamentale, programe de instruire și educare a populației în domeniul gestionării deșeurilor;

l) asigură colaborarea administrativă și schimbul de informații cu organizațiile internaționale și cu alte state în domeniul gestionării deșeurilor și raportarea în cadrul tratatelor internaționale de mediu cu privire la gestionare deșeurilor la care Republica Moldova este parte, conform procedurilor de raportare și comunicații stabilite în cadrul acestora;

m) constituie posesorul Sistemului informațional automatizat „Managementul deșeurilor” (în continuare – SIA MD) menționat în art. 33 din prezenta lege și asigură condițiile juridice, organizatorice și financiare pentru crearea acestuia.

Articolul 10. Atribuțiile autorităților administrative din subordinea organului central de mediu al administrației publice în domeniul gestionării deșeurilor

(1) Autoritatea administrativă pentru exercitarea funcției de gestionare a deșeurilor îndeplinește următoarele atribuții:

a) participă la promovarea politicii de stat în domeniul gestionării deșeurilor;

b) asigură implementarea sistemului integrat de gestionare a deșeurilor;

c) participă la elaborarea și implementarea strategiilor de gestionare a deșeurilor și a programelor speciale de prevenire și pronosticare a formării deșeurilor, precum și de combatere și lichidare a focarelor de stocuri de deșeuri periculoase;

d) participă la elaborarea și avizarea proiectelor de acte normative privind gestionarea deșeurilor;

e) participă la implementarea tratatelor și acordurilor internaționale ce țin de gestionarea deșeurilor și transportarea peste frontieră a acestora;

f) colaborează, în limitele competenței sale, pe probleme de gestionare a deșeurilor, cu autoritățile administrației publice centrale și locale, cu Academia de Științe a Moldovei și cu alte instituții de cercetări științifice, cu instituțiile de învățământ și asociațiile obștești de profil, cu alte persoane juridice de drept public sau privat, precum și cu persoanele fizice;

g) organizează, în limitele competenței, seminare, conferințe la nivel republican și regional, instruirea cadrelor, agenților economici și informarea publicului pe probleme ce țin de gestionarea deșeurilor;

h) examinează documentația privind evaluarea impactului asupra mediului și emite acordul de mediu pentru proiecte publice și private, inclusiv pentru activitățile planificate ce țin de gestionarea deșeurilor;

i) efectuează expertiza ecologică de stat a proiectelor de documente de politici, a actelor normative în domeniul gestionării deșeurilor și documentației de proiect și planificare pentru construcția sau reconstrucția întreprinderilor și altor obiective generatoare de deșeuri, precum și pentru obiectele ce țin de infrastructura de gestionare a deșeurilor;

j) asigură eliberarea, suspendarea, prelungirea sau retragerea autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, inclusiv pentru dotarea și disponibilitatea permanentă a instalațiilor de preluare a deșeurilor generate de nave, conform art. 25 din prezenta lege;

k) eliberează documentele de notificare la transportarea peste frontieră a deșeurilor, conform prevederilor stabilite de Guvern;

l) asigură stabilirea țințelor de colectare separată și reciclare pentru deșeurile de produse supuse unui regim de răspundere extinsă a producătorului, conform prezentei legi și actelor normative aprobate de Guvern;

m) constituie deținătorul SIA MD și asigură ținerea acestuia.

(2) Autoritatea administrativă pentru exercitarea funcției de supraveghere și control al gestionării deșeurilor îndeplinește următoarele atribuții:

a) exercită controlul de stat, supravegherea și monitorizarea gestionării deșeurilor, inclusiv a deșeurilor de produse supuse unui regim de răspundere extinsă a producătorului, în domeniile de activitate economică asupra respectării prevederilor prezentei legi și actelor normative de către instituții, organizații, agenții economici cu orice formă de proprietate și apartenență departamentală și persoanele fizice, inclusiv străine;

b) exercită controlul de stat privind respectarea de către organizații, instituții și agenții economici a limitelor de depozitare a deșeurilor, a țințelor de colectare separată și reciclare a diferitor fluxuri de deșeuri și a deșeurilor de produse supuse unui regim de răspundere extinsă a producătorului;

c) ține evidența și efectuează inventarieri la întreprinderi, instituții și organizații privind formarea, valorificarea și eliminarea deșeurilor, precum și stocurile de deșeuri păstrate;

d) înaintează organelor de drept propuneri de sistare a activității agenților economici în cazul nerespectării prezentei legi;

e) constată și examinează contravenții și aplică sancțiuni conform Codului contravențional al Republicii Moldova nr. 218-XVI din 24 octombrie 2008 și înaintează acțiuni pentru recuperarea prejudiciului cauzat mediului ca urmare a încălcării prevederilor actelor legislative și normative în domeniile de activitate.

Articolul 11. Atribuțiile autorităților administrației publice locale

(1) În scopul implementării legislației în domeniul gestionării deșeurilor, autoritățile administrației publice locale asigură, reieșind din resursele disponibile:

a) adoptarea unui sistem eficient de gestiune integrată a deșeurilor municipale, prin: colectare, asigurare etapizată a condițiilor pentru colectare separată, transportare, valorificare și eliminare finală a deșeurilor, în conformitate cu prevederile actelor legislative în vigoare, ale prezentei legi și ale actelor normative aprobate de Guvern;

b) alocarea terenurilor necesare pentru colectarea separată a deșeurilor, inclusiv pentru colectarea deșeurilor de produse supuse unui regim de responsabilitate extinsă a producătorului menționată în art. 12 din prezenta lege, dotarea acestora cu containere specifice tipurilor de deșeuri, precum și funcționalitatea acestora;

c) colectarea separată și transportul la timp al întregii cantități de deșeuri municipale, produse pe teritoriul localităților;

d) amenajarea unor spații speciale pentru deșeurile colectate separat, dimensionate corespunzător, pentru a asigura protecția sănătății populației și a mediului;

e) interzicerea depozitărilor de deșeuri municipale în alte locuri decât cele destinate depozitelor stabilite prin documentațiile urbanistice;

f) elaborarea de instrucțiuni pentru agenții economici, instituții și populație privind modul de gestionare a deșeurilor municipale în cadrul localităților și aducerea la cunoștința acestora prin mijloace adecvate;

g) evidența datelor și informațiilor privind deșeurile și gestionarea deșeurilor municipale colectate de la populație, unitățile comerciale și instituționale, pe bază de contract, raportînd anual aceste date, prin intermediul operatorilor de gestionare a deșeurilor municipale, autorității administrației publice centrale în domeniul mediului, în conformitate cu Modalitatea de ținere a evidenței și de transmitere a informației aprobată de Guvern.

(2) Autoritățile administrației publice locale contribuie la stabilirea unui sistem de management integrat al deșeurilor la nivel regional și asigură cooperarea internațională, în vederea stabilirii asociațiilor regionale de management al deșeurilor.

Capitolul III

CERINȚE GENERALE PRIVIND GESTIONAREA DEȘEURILOR

Articolul 12. Responsabilitatea extinsă a producătorilor de produse

(1) Pentru a consolida reutilizarea și prevenirea, reciclarea și alte tipuri de valorificare a deșeurilor, persoanele fizice sau juridice care, la nivel profesional, proiectează, produc, prelucrează, tratează, vînd și/sau importă produsele menționate în alin. (14) din prezentul articol sînt supuse unui regim de responsabilitate extinsă a producătorului.

(2) Activitățile pentru aplicarea responsabilității extinse a producătorului vizează măsurile de acceptare a produselor returnate și a deșeurilor care rămîn după utilizarea respectivelor produse, precum și gestionarea ulterioară a deșeurilor și responsabilitatea financiară pentru aceste activități.

(3) Activitățile pentru aplicarea responsabilității extinse a producătorului trebuie să fie însoțite de măsurile necesare pentru a încuraja atît proiectarea ecologică și producerea de produse, cît și utilizarea componentelor și materialelor care au un efect redus asupra mediului și care generează o cantitate scăzută de deșeuri în timpul producerii și al utilizării ulterioare, precum și pentru a se asigura că valorificarea și eliminarea produselor care au devenit deșeuri se realizează în conformitate cu art. 3 și 4 din prezenta lege. Prezența substanțelor periculoase în produsele menționate în alin. (14) din prezentul articol supuse în mod prioritar reglementărilor responsabilității extinse a producătorului, precum mercurul, cadmiul, plumbul, cromul hexavalent, bifenilii polibromurați, eterii de difenil polibromurați, și substanțele ce distrug stratul de ozon, inclusiv hidroclorofluorocarburile, se reglementează prin prezenta lege și actele normative pentru gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern.

(4) Măsurile menționate la alin. (2) din prezentul articol trebuie să încurajeze dezvoltarea, producerea și comercializarea produselor cu utilizări multiple, care sînt durabile din punct de vedere tehnic și care pot, după ce au devenit deșeuri, să facă obiectul unei valorificări sigure și al unei eliminări ce nu poluează mediul.

(5) Producătorii de produse supuse reglementărilor responsabilității extinse a producătorului sînt obligați:

a) să asigure, conform cerințelor aprobate de Guvern, etichetarea și marcarea produselor și utilizarea simbolurilor care indică faptul că produsul face obiectul unei colectări separate, fiind interzisă eliminarea acestuia;

b) să asigure organizarea și funcționarea sistemelor individuale sau colective de gestionare a respectivelor fluxuri de deșeuri;

c) să se înregistreze în SIAMD, prin transmiterea unei liste de documente necesare registratorului, desemnat de proprietarul registrului format în SIAMD;

d) să asigure evidența, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, a plasării pe piață a produselor pe o perioadă de 5 ani, raportând anual autorității administrative din subordinea organului central de mediu al administrației publice indicate în art. 10 alin.(1) din prezenta lege, cantitatea de produse plasate pe piață în cazul onorării responsabilității extinse a producătorului în mod individual. La prezentarea dovezii de membru al unei sistem colectiv, această responsabilitate va fi onorată de către un sistem colectiv;

e) să prezinte dovada unui sistem propriu sau să certifice calitatea de membru al unui sistem colectiv de colectare, tratare, valorificare sau eliminare a produselor ce au devenit deșeuri;

g) să deruleze programe educaționale și de informare/conștientizare privind colectarea și tratarea produselor ce au devenit deșeuri;

j) să asigure, în mod individual sau prin intermediul schemelor colective, realizarea țintelor de colectare și reciclare a produselor ce au devenit deșeuri, stabilite de Guvern.

(6) Distribuitorii de produse supuse reglementărilor răspunderii extinse a producătorului sînt obligați să:

a) să se înregistreze în Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor responsabilității extinse a producătorului, deținută de autoritatea administrativă din subordinea organului central de mediu al administrației publice;

b) să asigure, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, evidența plasării pe piață a produselor pe o perioadă de 5 ani precedenți, și să raporteze anual autorității administrative din subordinea organului central de mediu al administrației publice indicate în art. 10 alin.(1) din prezenta lege cantitatea de produse plasate pe piață;

(7) Producătorii de produse supuse reglementărilor responsabilității extinse își onorează obligațiile stipulate în acest articol, și, în mod individual, prezintă autorității administrative din subordinea organului central de mediu al administrației publice indicate în art. 10 alin.(1) dovada sistemelor individuale de preluare gratuită și colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor ce au devenit deșeuri.

(8) În cazul în care producătorii de produse supuse reglementărilor responsabilității extinse își onorează obligațiile stipulate în acest articol, în mod comun prin aderarea la un sistem colectiv, responsabilitatea individuală va fi subsidiară responsabilității sistemului colectiv, acesta fiind responsabil de colectarea separată a produselor ce au devenit deșeuri, asigurarea țintelor de

reciclarea, recuperarea și eliminarea în condiții sigure pentru mediu a produselor ce au devenit deșeuri, în conformitate cu prevederile prezentei legi și a actelor normative pentru gestionarea acestor produse aprobate de Guvern. Sistemele colective care acționează în numele producătorilor se autorizează de autoritatea administrativă din subordinea organului central de mediu al administrației publice menționată în art. 10 alin.(1) din prezenta lege, conform art. 25 din prezenta lege.

(9) Sistemele colective care acționează în numele producătorilor echipamentelor electrice și electronice și vehiculelor sînt obligate să constituie un comision, pe baza garanțiilor financiare prezentate de producători, care să acopere sumele necesare finanțării operațiilor de colectare, tratare, valorificare, și eliminare nepoluante a deșeurilor de echipamente electrice și electronice generate în gospodăriile particulare și a vehiculelor scoase din uz, provenite de la produsele introduse pe piața națională de către producătorii care au aderat la sistemul colectiv și care și-au încetat activitatea. Modalitățile de calcul și de gestionare a garanției financiare se stabilesc prin actele normative pentru gestionarea acestor produse aprobate de Guvern.

(10) La elaborarea măsurilor privind aplicarea responsabilității extinse a producătorului menționate la alin. (2) din prezentul articol, organul central de mediu al administrației publice ia în considerare fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică a acestor măsuri, efectele globale asupra mediului și a sănătății, precum și impactul social, cu respectarea necesității de a asigura buna funcționare a pieței interne.

(11) În scopul evaluării performanțelor atinse în colectarea, tratarea, valorificarea sau eliminarea produselor ce au devenit deșeuri, autoritatea administrativă din subordinea organului central de mediu al administrației publice indicată în art. 10 alin. (1) din prezenta lege menține și actualizează Lista producătorilor de produse supuse reglementărilor responsabilității extinse, care este parte componentă a SIA MD.

(12) Informația despre activitățile producătorilor de produse supuse reglementărilor responsabilității extinse, care vizează acceptarea produselor returnate și a deșeurilor ce rămîn după utilizarea respectivelor produse, caracterul reutilizabil și reciclabil al produselor, precum și gestionarea ulterioară a deșeurilor și răspunderea financiară pentru acestea, este pusă în mod obligatoriu la dispoziția publicului.

(13) Regimul de responsabilitate extinsă a producătorului este aplicat fără a aduce atingere răspunderii pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la art. 18 alin. (1) din prezenta lege și legislației specifice existente privind fluxul de deșeuri și produsele.

(14) În scopul promovării principiului responsabilității extinse a producătorului, prioritar vor fi supuse acestor reglementări următoarele produse:

- a) baterii și acumulatori;
- b) echipamente electrice și electronice;
- c) vehicule;
- d) uleiuri;
- e) ambalaje.

(15) Mecanismul de implementare a principiului responsabilității extinse a producătorului pentru produsele menționate în alin. (14) din prezentul articol se stabilesc prin actele normative pentru gestionarea acestor produse, aprobate de Guvern.

Articolul 13. Valorificarea deșeurilor

(1) Producătorii inițiali de deșeurii și deținătorii de deșeurii au obligația valorificării acestora, cu respectarea prevederilor art. 3 alin. (1)-(3) și art. 4 din prezenta lege.

(2) Pentru asigurarea unui grad înalt de valorificare, producătorii inițiali de deșeurii și deținătorii de deșeurii sînt obligați să colecteze separat cel puțin următoarele categorii de deșeurii: hîrtie, metal, plastic și sticlă.

(3) Toate unitățile și întreprinderile autorizate, conform art. 25 din prezenta lege, pentru activitatea de colectare și transportare a deșeurilor asigură colectarea separată a deșeurilor prevăzute la alin. (2) din prezentul articol, fără amestecarea acestora.

(4) Unitățile și întreprinderile care valorifică deșeurile au următoarele obligații:

a) să dețină spații special amenajate pentru stocarea deșeurilor în condiții care să garanteze reducerea riscului pentru sănătatea umană și deteriorarea calității mediului;

b) să evite formarea de stocuri de deșeurii care urmează să fie valorificate, precum și de produse rezultate în urma valorificării care ar putea genera fenomene de poluare a mediului sau care prezintă riscuri asupra sănătății populației;

c) să folosească cele mai bune tehnici disponibile în domeniul valorificării deșeurilor;

d) să îndeplinească cerințele minime de tratare a deșeurilor rezultate după utilizarea produselor menționate în art. 12 alin. (14) lit. a)–c) din prezenta lege, stabilite de Guvern pentru gestionarea deșeurilor acestor produse.

(5) Programul național pentru gestionarea deșeurilor, avînd la bază prevederile art. 3 și 4 din prezenta lege, include operațiuni de valorificare a tuturor deșeurilor prin metode care nu pun în pericol sănătatea omului și mediul.

(6) Fără a prejudicia prevederile alin. (1)-(4) din prezentul articol, în scopul facilitării sau îmbunătățirii valorificării, deșeurile sînt păstrate separat, în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, economic și al

protecției mediului, și nu se amestecă cu alte deșeuri sau materiale cu proprietăți diferite.

Articolul 14. Reutilizarea și reciclarea deșeurilor

(1) Pentru respectarea obiectivelor prezentei legi și asigurarea unui înalt nivel de eficiență a folosirii resurselor, se stabilesc următoarele obiective ale politicii de stat:

a) cu respectarea art. 13 alin. (6) din prezenta lege, introducerea, pînă în 2017, a sistemelor de colectare separată a hîrtiei, metalelor, maselor plastice și sticlei;

b) pînă în 2020, pregătirea pentru reutilizarea și reciclarea deșeurilor, cum ar fi cel puțin, hîrtia, metalele, masele plastice și sticla provenind din produsele casnice și, eventual, provenind din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeuri sînt similare deșeurilor care provin din consumul casnic, se mărește la un nivel minim global de 30% din masă totală;

c) pînă în 2020, pregătirea pentru reutilizare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiunilor de rambleiere care utilizează deșeuri pentru a înlocui alte substanțe, a deșeurilor nepericuloase provenind din activități de construcție și demolări, cu excepția materialelor geologice naturale, se mărește la un nivel minim de 55% din masă totală.

(2) Guvernul adoptă Programul național pentru gestionarea deșeurilor, care conține măsurile corespunzătoare pentru a promova:

a) reutilizarea produselor și activitățile de pregătire pentru reutilizare, în special prin măsuri de stimulare a creării unor rețele de reutilizare și reparare și prin sprijinirea acestora, prin utilizarea instrumentelor economice și a criteriilor referitoare la achizițiile publice, prin obiective cantitative stabilite de acte normative aprobate de Guvern;

b) reciclarea de înaltă calitate și introducerea, în acest scop, a sistemelor de colectare separată a deșeurilor, în cazul în care acest demers este posibil din punct de vedere tehnic, economic și al protecției mediului, iar sistemele respective respectă standardele de calitate necesare pentru sectoarele de reciclare corespunzătoare.

(3) În scopul atingerii obiectivelor politicii de stat prevăzute de alin. (1) din prezentul articol, autoritățile administrației publice locale, producătorii inițiali de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligația:

a) începînd cu data de intrare în vigoare a prezentei legi, să asigure inițierea activităților de introducere a sistemelor de colectare separată, conform prevederilor alin. (1) lit. a) din prezentul articol;

b) să realizeze activitățile de reutilizare și reciclare a deșeurilor în conformitate cu obiectivele enumerate în alin. (1) lit. b) și c) din prezentul articol.

(4) La fiecare 3 ani, organul central de mediu al administrației publice, în colaborare cu celelalte autorități implicate în gestionarea deșeurilor, înaintează Guvernului rapoarte privind stadiul îndeplinirii obiectivelor, în conformitate cu art. 36 din prezenta lege. În cazul neîndeplinirii obiectivelor, acest raport include motivele eșecului respectiv și măsurile pe care autoritățile implicate le inițiază în vederea îndeplinirii obiectivelor.

Articolul 15. Eliminarea deșeurilor

(1) În cazul în care valorificarea, astfel cum este prevăzută la art. 13 din prezenta lege, nu are loc, toate deșeurile sînt supuse operațiunilor de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinesc obiectivele de la art. 4 privind protecția sănătății umane și a mediului din prezenta lege.

(2) Toate unitățile și întreprinderile autorizate pentru activitatea de eliminare a deșeurilor, conform art. 25 din prezenta lege, au următoarele obligații:

- a) să asigure eliminarea, în totalitate, a deșeurilor care le sînt încredințate;
- b) să folosească cele mai bune tehnologii disponibile și care nu implică costuri excesive pentru eliminarea deșeurilor;
- c) să amplaseze și să amenajeze instalația de eliminare a deșeurilor într-un spațiu și în condiții corespunzătoare, cu acordul autorităților competente, conform art. 24 din prezenta lege;
- d) să introducă în instalația de eliminare numai deșeurile permise de autoritățile competente, prevăzute în art. 24 din prezenta lege și să respecte tehnologia de eliminare aprobată de acestea.

(3) Abandonarea și aruncarea deșeurilor este interzisă.

(4) Eliminarea deșeurilor în afara spațiilor autorizate în acest scop este interzisă.

Articolul 16. Depozitarea deșeurilor

(1) Cerințele pentru depozitarea deșeurilor, care prezintă activitatea de eliminare a deșeurilor, urmărește respectarea procedurilor de prevenire sau reducere a efectelor negative asupra mediului pe care le pot avea activitățile de depozitare a deșeurilor pe durata întregului ciclu de viață a depozitului de deșeuri, ce include activități de proiectare, construcție, exploatare și închidere.

(2) Activitățile de depozitare a deșeurilor menționate în alin. (1) din prezentul articol se efectuează în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale Regulamentului privind depozitarea deșeurilor, aprobat de Guvern.

(3) Proiectarea și construcția depozitelor de deșeuri și exploatarea sistemelor ingineresti ale depozitelor se efectuează în conformitate cu normele în construcții și actele permise de mediu.

(4) În funcție de natura deșeurilor, depozitele de deșuri se clasifică în următoarele categorii:

- a) depozite de deșuri periculoase;
- b) depozite de deșuri nepericuloase;
- c) depozite de deșuri inerte.

(5) Nu se acceptă pentru depozitare într-un depozit următoarele deșuri:

- a) deșeurile lichide;
- b) deșeurile explozive, corozive, oxidante, foarte inflamabile sau inflamabile, definite în anexa nr. 3 la prezenta lege;
- c) deșeurile periculoase medicale sau alte deșuri clinice periculoase provenite de la unitățile medicale sau veterinare cu proprietatea H9, definite în anexa nr. 3 la prezenta lege;
- d) toate tipurile de anvelope uzate, întregi sau tăiate, cu excepția anvelopelor folosite ca materiale în construcții într-un depozit;
- e) orice alt tip de deșeu care nu satisface cerințele Regulamentului privind depozitarea deșeurilor.

(6) Depozitarea deșeurilor este permisă doar în cazul deținerii autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, eliberate în conformitate cu prevederile art. 25 din prezenta lege de către autoritățile competente, prevăzute de art. 24 din prezenta lege.

(7) Operatorul depozitului, fiind responsabil de întreținerea, supravegherea, monitorizarea și controlul postînchidere al depozitului, este obligat:

1) la exploatarea depozitului de deșuri, să asigure instituirea unui sistem de automonitorizare tehnologică și de automonitorizare a calității factorilor de mediu și să suporte costurile acestuia;

2) să raporteze în cadrul SIA MD, deținut de autoritatea administrativă din subordinea organului central de mediu al administrației publice, după cum urmează:

- a) anual: despre tipurile și cantitățile de deșuri eliminate;
- b) semestrial: despre datele înregistrate în urma monitorizării depozitului de deșuri, pentru a demonstra conformitatea cu prevederile din autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor, precum și stadiul îndeplinirii măsurilor din programul pentru conformare; și
- c) în maximum 12 ore de la constatarea oricăror efecte ecologice negative rezultate din programul de monitorizare;

3) să își constituie un fond pentru închiderea și urmărirea postînchidere a depozitului, care va servi drept dovadă a garanției financiare necesare pentru remedierea unor deficiențe de construcție sau care au apărut în timpul operării sau pentru despăgubirile în caz de accidente determinate de activitatea depozitului.

(8) Închiderea unui depozit de deșuri se efectuează conform procedurilor stabilite în Regulamentul privind depozitarea deșeurilor, aprobat de Guvern.

Articolul 17. Incinerarea și coincinerarea deșeurilor

(1) În contextul prezentei legi, instalațiile de incinerare și de coincinerare a deșeurilor includ:

- a) toate liniile de incinerare sau de coincinerare;
- b) instalațiile de recepție, de stocare și de tratare prealabilă a deșeurilor existente pe amplasament;
- c) sistemele de alimentare cu deșuri, combustibil și aer;
- d) cazanele;
- e) instalațiile de tratare a gazelor reziduale;
- f) instalațiile de tratare sau de stocare în amplasament a reziduurilor și a apelor uzate;
- g) coșurile de fum;
- h) aparatele și sistemele de comandă ale operațiunilor de incinerare sau coincinerare;
- i) aparatele și sistemele de înregistrare și monitorizare a condițiilor de incinerare sau coincinerare.

(2) Proiectarea și construcția instalațiilor de incinerare a deșeurilor și exploatarea sistemelor ingineresti ale acestora se efectuează în conformitate cu normele în construcții și cu actele permissive de mediu.

(3) Livrarea și recepționarea deșeurilor la instalațiile de incinerare sau de coincinerare a deșeurilor este efectuată cu respectarea măsurilor de precauție care asigură prevenirea sau limitarea poluării aerului, solului, apelor de suprafață și a celor subterane, precum și a altor efecte negative asupra mediului și asupra sănătății umane, stabilite prin Regulamentul privind incinerarea deșeurilor, aprobat de Guvern.

(4) Condițiile pentru incinerarea și coincinerarea deșeurilor trebuie să corespundă cerințelor prevăzute în legislația de mediu în vigoare, prezenta lege și Regulamentul privind incinerarea deșeurilor, aprobat de Guvern.

(5) Incinerarea și coincinerarea deșeurilor se permite doar în cadrul unităților autorizate pentru acest scop, conform prevederilor art. 25 din prezenta lege.

(6) Incinerarea deșeurilor trebuie presupune recuperarea și producerea concomitentă a energiei numai atunci când:

- a) deșeurile nu necesită combustibil adițional pentru incinerare după aprinderea acestora;
- b) capacitatea minimă de căldură degajată de deșuri, fără adăugarea altor substanțe în procesul de coincinerare a deșeurilor, cu producerea concomitentă a

energiei se egalează în medie cu 11 000 kJ/kg; această condiție nu trebuie să se aplice la deșeurile provenite din surse regenerabile (lemn, paie etc.);

c) eficiența de incinerare trebuie să fie de minimum 75%;

d) căldura degajată se folosește pentru necesitățile interne sau pentru necesitățile terței părți.

(7) Emisiile în aer și în apă provenite de la instalațiile de incinerare și de coincinerare a deșeurilor nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie prevăzute în legislația de mediu în vigoare și de Regulamentul privind incinerarea deșeurilor, aprobat de Guvern.

(8) Operatorii instalațiilor de incinerare și coincinerare a deșeurilor asigură monitorizarea emisiilor în aer și în apă, conform cerințelor stabilite în Regulamentul privind incinerarea deșeurilor, aprobat de Guvern. Rezultatele monitorizării sînt înregistrate, procesate și servesc ca dovadă a respectării condițiilor de funcționare a instalației incluse în autorizație.

Articolul 18. Obligațiile gestionarilor de deșuri

(1) Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor revine după cum urmează:

a) producătorul inițial sau alt deținător de deșuri are obligația să asigure operațiunea de tratare a deșeurilor prin mijloace proprii sau prin alocarea acestei operațiuni unui agent, unei unități sau întreprinderi care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unei unități publice sau private de colectare a deșeurilor, în conformitate cu art. 3 și 4 din prezenta lege;

b) producătorii și deținătorii de deșuri își organizează sistemul propriu de tratare/eliminare a deșeurilor, dacă deșeurile nu pot fi preluate de unități specializate din sistemul organizat în acest scop, conform prevederilor art. 4 din prezenta lege;

c) livrarea și primirea deșeurilor, precum și a deșeurilor periculoase, în vederea eliminării lor, se poate face numai pe bază de contract.

(2) Atunci cînd deșeurile sînt transferate de la producătorul sau deținătorul inițial către un agent sau către unitățile sau întreprinderile menționate la alin. (1) lit. a) din prezentul articol în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară, acesta nu este scutit, de regulă, de responsabilitatea pentru realizarea operațiunilor de valorificare sau de eliminare completă.

(3) Cu luarea în considerare a prevederilor procedurilor și regimurilor de control pentru transferul de deșuri, în funcție de originea, destinația și ruta transferului, de tipul de deșeu transferat și de tipul de tratament care se aplică deșeurilor la destinație, se vor preciza în contract condițiile cu privire la responsabilitate, îndeosebi în cazurile în care producătorului inițial îi revine responsabilitatea pentru întregul lanț al procesului de tratare sau în cazurile în

care responsabilitatea producătorului și a deținătorului se poate împărți sau delega între actorii din lanțul procesului de tratare.

(4) Prin actele normative aprobate de Guvern pentru implementarea prevederilor prezentei legi se va stabili, în conformitate cu art. 14 din prezenta lege, dacă responsabilitatea cu privire la organizarea activităților de gestionare a anumitor deșeuri revine, parțial sau în totalitate, producătorului produsului din care derivă deșeurile respectiv și dacă distribuitorii respectivului produs trebuie să împartă această responsabilitate.

(5) Unitățile sau întreprinderile specializate în colectarea sau transportul de deșeuri livrează deșeurile colectate și transportate la instalațiile de tratare respectînd obligațiile prevăzute la art. 4 și în capitolul VI din prezenta lege.

Articolul 19. Principiile autonomiei și proximității

(1) În scopul eliminării eficiente a deșeurilor în condiții ce nu pun în pericol sănătatea populației și calitatea mediului înconjurător, prin Programul național pentru gestionarea deșeurilor se stabilește o rețea integrată și corespunzătoare de unități de eliminare a deșeurilor și de instalații de valorificare a deșeurilor municipale mixte, colectate din gospodăriile private, inclusiv în cazul în care această colectare vizează și deșeurile provenite de la alți producători, luînd în considerare cele mai bune tehnici disponibile.

(2) În vederea protejării rețelei, sînt limitate intrările și ieșirile transporturilor de deșeuri destinate incinerării, clasificate ca valorificare, în cazul în care s-a stabilit că asemenea transporturi ar determina eliminarea deșeurilor naționale sau tratarea respectivelor deșeuri într-un mod care nu corespunde programelor de gestionare a deșeurilor.

(3) Rețeaua trebuie concepută astfel încît să asigure eliminarea prin mijloace proprii a deșeurilor și valorificarea deșeurilor menționate la alin. (1) din prezentul articol, ținînd seama de condițiile geografice și de necesitatea unor instalații specializate pentru anumite tipuri de deșeuri.

(4) Rețeaua trebuie să permită eliminarea deșeurilor și valorificarea deșeurilor menționate la alin. (1) din prezentul articol în una dintre cele mai apropiate instalații adecvate, prin cele mai potrivite metode și tehnologii, pentru a asigura un înalt nivel de protecție a mediului și sănătății publice.

Articolul 20. Controlul deșeurilor periculoase

Producerea, colectarea, transportarea, stocarea și tratarea deșeurilor periculoase se realizează pe baza autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, eliberate conform art. 25 din prezenta lege, cu respectarea condițiilor stabilite în autorizație și asigurarea evidenței și controlului deșeurilor periculoase, începînd cu producerea acestora și pînă la destinația finală, în conformitate cu prevederile art. 30 din prezenta lege.

Articolul 21. Interdicția de amestecare a deșeurilor periculoase

(1) Producătorii și deținătorii de deșuri periculoase, inclusiv comercianții și brokerii care pot intra fizic în posesia deșeurilor, au obligația să nu amestece deșeurile periculoase cu alte categorii de deșuri periculoase sau cu alte deșuri, substanțe sau materiale. Amestecarea include diluarea substanțelor periculoase.

(2) Prin derogare de la alin. (1) din prezentul articol, amestecarea se autorizează de către autoritățile competente menționate în art. 24 din prezenta lege, cu condiția că:

a) operațiunea de amestecare să fie efectuată de o unitate sau o întreprindere, pe baza unei autorizații obținute conform prevederilor stabilite prin art. 25 din prezenta lege;

b) să fie respectate condițiile prevăzute la art. 4 din prezenta lege, iar efectele nocive ale gestionării deșeurilor asupra sănătății populației și a mediului să nu fie agravate; și

c) operațiunea de amestecare să se realizeze în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile.

(3) În cazul în care deșeurile periculoase au fost deja amestecate într-un mod diferit de cel prevăzut la alin. (2) din prezentul articol, separarea se efectuează numai pe baza unor studii de fezabilitate, pentru a respecta prevederile art. 4 din prezenta lege.

Articolul 22. Etichetarea deșeurilor periculoase

Producătorii de deșuri periculoase și întreprinderile care administrează deșeurile periculoase asigură că, în timpul colectării, transportării și depozitării temporare, acestea sînt ambalate și etichetate în corespundere cu cerințele privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor, aprobate de Guvern, și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, indicînd gradul de toxicitate, denumirea completă a deșeurilor, starea lor de agregare, culoarea, mirosul, proprietățile inflamabile și explozibile, tipul ambalajului, denumirea procesului tehnologic din care au rezultat, cerințele speciale de comportament în condiții normale și în situații excepționale, și adresa întreprinderii sau organizației unde au fost produse.

Articolul 23. Deșeurile periculoase provenite din gospodării

(1) Art. 20-22 și 32 din prezenta lege nu se aplică deșeurilor mixte provenite din gospodăriile private.

(2) Art. 22 și 33 din prezenta lege nu se aplică fracțiunilor separate de deșuri periculoase provenite din gospodăriile private, atît timp cît colectarea, eliminarea sau valorificarea lor nu a fost acceptată de o unitate sau o

întreprindere care a obținut autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor sau a fost înregistrată în conformitate cu art. 24 sau 29 din prezenta lege.

Capitolul IV

AUTORIZAREA, CONTROLUL, EVIDENȚELE ȘI SISTEMELE INFORMAȚIONALE ÎN DOMENIUL ACTIVITĂȚILOR LEGATE DE GESTIONAREA DEȘEURILOR

Secțiunea 1. Autorizarea

Articolul 24. Competențele privind eliberarea autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor

(1) Competența eliberării autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor revine:

a) la nivel național pentru obiectivele de însemnătate regională sau republicană – autorității administrative din subordinea organului central de mediu al administrației publice;

b) la nivel local – subdiviziunilor teritoriale ale autorității administrative pentru protecția mediului menționate la lit. a).

(2) Eliberarea autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor se efectuează în conformitate cu art. 25 din prezenta lege și cu respectarea cerințelor Legii nr. 160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

Articolul 25. Procedura de eliberare a autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor

(1) Titularul instalației și/sau activității de gestionare a deșeurilor va depune solicitarea pentru obținerea autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor la sediul autorității administrative din subordinea organului central de mediu al administrației publice sau subdiviziunilor teritoriale ale autorității administrative din subordinea organului central de mediu sau teritoriale de protecție a mediului unde se află amplasamentul instalației/activității, conform art. 24 din prezenta lege, personal sau în mod electronic.

(2) O autorizație poate acoperi una sau mai multe instalații și/sau activități dintr-un singur amplasament, conduse de același operator. În cazul unei rețele de instalații și/sau activități de colectare, transport, valorificare și eliminare a deșeurilor este necesară obținerea autorizației pentru fiecare instalație și/sau activitate în parte.

(3) Toate unitățile și întreprinderile, inclusiv operatorii de transport specializați pentru transportul de deșuri, care intenționează să desfășoare

activități de gestionare a deșeurilor trebuie să obțină o autorizație din partea autorităților competente, conform art. 24 din prezenta lege.

(4) Setul de documente prezentat scopul emiterii autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor conține următoarele:

a) cererea de solicitare a autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor;

b) identitatea solicitantului și a operatorului atunci, dacă sînt entități diferite, și copia contractului (conform formei recomandate) cu administrația obiectului în cazul dacă deșeurile sînt trimise la un obiect ce aparține altui agent economic sau este exploatat de mai mulți beneficiari (în cazul depunerii documentelor în format electronic, se va indica doar IDNO-ul);

c) conținutul-cadru al memoriului tehnic pentru emiterea autorizației.

(5) Documentația prezentată, conform alin. (4) din prezentul articol, conține un rezumat ce trebuie să cuprindă descrierea următoarelor elemente:

1) *pentru activitățile de colectare a deșeurilor:*

a) proveniența deșeurilor;

b) tipul și cantitatea de deșuri colectate;

c) modul de colectare a deșeurilor produse (separat, neseparat);

d) amenajările, instalațiile și măsurile pentru colectare, inclusiv pentru protecția mediului;

e) destinația deșeurilor colectate;

2) *pentru activitățile de transport al deșeurilor:*

a) destinația transportului (pentru depozitarea temporară, depozitarea definitivă, prelucrarea, comercializarea, valorificarea, integrarea în mediu, distrugerea cu precizarea exactă a destinatarului);

b) tipurile de deșuri transportate, starea fizică, cantitatea;

c) instalațiile, mijloacele, dotările, ambalajele, măsurile pentru transportul fiecărui tip de deșeu, inclusiv pentru protecția factorilor de mediu;

d) capacități de transport față de necesar;

e) traseul de transportare al deșeurilor;

f) organizarea supravegherii transportării;

g) dotările și măsurile pentru intervenție în caz de accidente și avarii în timpul transportării deșeurilor;

3) *pentru activitățile de tratare a deșeurilor:*

a) dovada că obiectul preconizat este în conformitate cu Programul național de gestionare a deșeurilor și cu programele regionale de gestionare a deșeurilor;

b) descrierea amplasamentului, referitor la gestiunea apelor, caracteristicile sale hidrogeologice și geologice; aceste informații se vor asigura prin studii de specialitate, întocmite conform prevederilor legale în vigoare;

c) avizul expertizei ecologice de stat pentru documentația de proiect;

d) proveniența deșeurilor, lista, tipul, compoziția și cantitatea de deșuri tratate;

e) pentru fiecare tip de operațiune, cerințele tehnice și de orice altă natură, capacitatea aplicabilă amplasamentului în cauză;

f) pentru fiecare tip de operațiune, tehnologia și instalațiile utilizate, capacitatea;

g) procedeele, instalațiile și măsurile pentru reținerea și/sau neutralizarea poluanților rezultați din procesul de tratare, capacitatea, randamentul;

h) emisiile de poluanți în mediu, concentrația, volumul;

i) monitorizarea și controlul operațiunilor;

j) măsurile de închidere și de întreținere ulterioară;

k) metodele propuse de prevenire și reducere a poluării, inclusiv planul de intervenție în caz de urgențe;

4) *pentru activitățile de eliminare a deșeurilor prin depozitare:*

a) actul ce adevărește perimetrul minier, eliberat de către Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale – în cazul amplasării deșeurilor în subsoluri;

b) dovada eliberată de Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale privind lipsa influenței deșeurilor asupra calității apelor subterane;

c) dovada unei garanții financiare, pentru a asigura că obligațiile ce decurg din autorizație sînt îndeplinite și că procedurile de închidere a depozitului sînt respectate.

(6) În caz de solicitare a autorizației pentru desfășurarea activităților ce țin de implementarea responsabilității extinse a producătorului prin sisteme colective pentru produsele menționate în art. 12 din prezenta lege, beneficiarul va prezenta actul constitutiv al persoanei juridice și planul de operare pentru perioada de valabilitate a autorizației, care va conține cel puțin următoarele:

a) cantitățile de produse ce urmează a fi gestionate pe tipuri și sursă de proveniență;

b) prezentarea modalității de implementare a obligațiilor în vederea atingerii țintelor;

c) prezentarea modului de acoperire a întregului teritoriu al Republicii Moldova;

d) planul financiar de implementare a responsabilității extinse a producătorului.

(7) Autoritatea competentă menționată în art. 24 din prezenta lege verifică conformitatea copiilor cu originalele documentelor și, în caz de neprezentare a unor documente indicate în cerere sau de necorespondere a acestora, refuză primirea setului de documente la momentul depunerii cererii.

(8) Pentru examinarea cererii, autoritatea administrativă din subordinea organului central de mediu al administrației publice transmite setul de documente, solicită și obține avizul agenției teritoriale sau inspecției ecologice

raionale prin intermediul ghișeului unic, fără implicarea solicitantului. Agenția sau inspecția ecologică teritorială elaborează avizul pe baza actului de inspecție privind respectarea protecției mediului (pentru întreprinderile în funcțiune) și a prevederilor specifice alin. (1) din prezentul articol. Avizul va propune, după caz, eliberarea sau refuzul de eliberare a autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor.

(9) Autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor se eliberează beneficiarilor gratuit, în termen de zece zile lucrătoare de la data depunerii solicitării, inclusiv a tuturor documentelor nominalizate, și este valabilă pentru o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea de prelungire.

(10) După expirarea termenului de valabilitate a autorizației, prelungirea valabilității acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art. 6 din Legea nr. 160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(11) În cazul în care metodele și procedeele de gestionare a deșeurilor nu sînt conforme cu art. 4 din prezenta lege, autoritățile menționate în art. 24 din prezenta lege vor refuza emiterea unei autorizații.

(12) Anularea autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor se efectuează prin decizia autorității competente menționate în art. 24 din prezenta lege care a eliberat autorizația în cazurile apariției pericolului poluării mediului în proporții ce depășesc limitele admisibile, nerespectării cerințelor de exploatare a obiectului, defectării acestuia sau construcțiilor (mecanismelor) ce împiedică exploatarea normală a lui, conform procedurilor prevăzute în Legea nr. 235-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și Legea nr. 160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(13) Reexaminarea autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor este obligatorie în următoarele situații:

a) schimbările substanțiale și extinderi ale instalațiilor, precum și modificarea tehnologiei de recuperare sau eliminare a deșeurilor;

b) rezultatele acțiunilor de inspecție și control al conformării relevă aspecte noi, neprecizate de documentația depusă pentru susținerea solicitării, sau modificări ulterioare emiterii actului de autorizare;

c) emiterea unor noi reglementări legale.

(14) Toate autorizațiile de mediu pentru gestionarea deșeurilor eliberate pentru operațiunile de valorificare prin incinerare sau co-incinerare cu valorificarea energiei trebuie să respecte condițiile stipulate în art. 17 alin. (6) din prezenta lege și în anexa nr. 2 la prezenta lege.

Articolul 26. Obligațiile de bază ale titularului de autorizație de mediu pentru gestionarea deșeurilor

Obligațiile de bază ale titularului de autorizație de mediu pentru gestionarea deșeurilor sînt următoarele:

a) luarea tuturor măsurilor de prevenire eficientă a poluării, în special prin recurgerea la cele mai bune tehnici disponibile;

b) evitarea producerii de deșeuri și, în cazul în care aceasta nu poate fi evitată, recuperarea lor, iar în caz de imposibilitate tehnică și economică, luarea măsurilor pentru neutralizarea și eliminarea acestora, evitîndu-se sau reducîndu-se impactul asupra mediului;

c) ținerea evidenței privind cantitatea de deșeuri colectată, recuperată sau eliminată, și raportarea anuală, în format electronic, autorității administrative din subordinea organului central de mediu al administrației publice menționate în art. 10 alin.(1) din prezenta lege a informației privind gestiunea deșeurilor în conformitate cu cerințele aprobate de Guvern.

Articolul 27. Derogările de la obligația de autorizare

(1) Sînt scutite de îndeplinirea cerințelor de autorizare a activităților de valorificare și eliminare a deșeurilor unitățile sau întreprinderile care asigură:

a) eliminarea propriilor deșeuri nepericuloase la locurile de producere fără să afecteze sănătatea populației sau calitatea mediului;

b) colectarea sau transportul deșeurilor în sistem profesional, precum și cele care intermediază eliminarea sau valorificarea deșeurilor pentru terți, cu excepția deșeurilor municipale, precum și a celor periculoase.

(2) Derogarea menționată la alin. (1) din prezentul articol se aplică numai în cazul în care:

a) unitățile au obținut deja pentru alt profil de activitate decît valorificarea sau eliminarea deșeurilor autorizația de mediu în conformitate cu prevederile Legii privind protecția mediului și, dacă în acestea se specifică, tipurile și cantitățile de deșeuri, precum și condițiile impuse în vederea desfășurării activităților legate de aceste deșeuri;

b) tipurile, cantitățile de deșeuri și metodele de valorificare sau eliminare a acestora respectă dispozițiile art. 4 din prezenta lege;

c) operațiunile de eliminare menționate la alin. (1) din prezentul articol iau în considerare cele mai bune tehnici disponibile.

Articolul 28. Înregistrarea

(1) Unitățile sau întreprinderile care nu sînt supuse procedurii de autorizare specifice activităților de recuperare și eliminare a deșeurilor menționate în art. 27 din prezenta lege transmit în format electronic autorității

competente menționate în art. 24 din prezenta lege informații privind operațiunile efectuate.

(2) Informația recepționată de către autoritatea competentă menționată în art. 24 din prezenta lege, în conformitate cu alin (1) din prezentul articol, se înregistrează în SIA MD și servește ca bază pentru formarea listei unităților și întreprinderilor scutite de la îndeplinirea cerințelor de autorizare a activităților de valorificare și eliminare a deșeurilor, conform art. 27 din prezenta lege.

(3) Lista unităților și întreprinderilor scutite de îndeplinirea cerințelor de autorizare a activităților de valorificare și eliminare a deșeurilor este compusă din:

- a) unitățile sau întreprinderile care fac obiectul derogărilor de la cerințele de autorizare, conform art. 27 din prezenta lege;
- b) agenți sau brokeri.

Articolul 29. Aspectele pecuniare

(1) Costurile operaționale de gestionare a deșeurilor se acoperă:

a) în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, de către producătorul inițial de deșeurii sau, după caz, de deținătorul actual ori anterior al deșeurilor care încredințează deșeurile unei unități specializate în colectare, transportare, depozitare, valorificare sau eliminare a acestora;

b) în conformitate cu principiul de responsabilitate extinsă a producătorului, de către producătorul de produse menționate în art. 12 alin. (14) din prezenta lege, care sînt preluate de sistemele individuale sau colective de colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor care au devenit deșeurii.

(2) Costurile prevăzute la alin. (1) din prezentul articol se acoperă printr-un contract încheiat cu unitățile specializate în gestionarea deșeurilor sau sistemele individuale sau colective de colectare separată, tratare, valorificare sau eliminare a produselor ce au devenit deșeurii.

(3) Cheltuielile asociate cu analiza deșeurilor, monitorizarea tehnologică proprie și a factorilor de mediu, precum și cu verificarea datelor declarate se suportă de către deținătorii actuali ai deșeurilor.

(4) În cazul deșeurilor abandonate și în cazul în care producătorul inițial de deșeurii nu este identificat, cheltuielile asociate cu curățarea și refacerea mediului vor fi asumate de actualii deținători.

(5) Cheltuielile de valorificare a deșeurilor a căror producători nu pot fi identificați sînt suportate din contul bugetelor autorităților publice locale în raza căreia au fost depistate, precum și din alte surse legale.

(6) După identificarea săvîrșitorului (producătorului/deținătorului de deșeurii), acesta este obligat să suporte cheltuielile de eliminare, inclusiv cele

prevăzute la alin. (4) din prezentul articol, efectuate de către actualii deținători, și cele asociate cu acțiunile întreprinse pentru identificarea săvârșitorului.

Secțiunea a 2-a. Controlul

Articolul 30. Controalele

(1) Unitățile sau întreprinderile care efectuează operațiuni de tratare a deșeurilor, unitățile și întreprinderile profesionale de colectare sau transport de deșeuri, agenții, brokerii și producătorii de deșeuri periculoase fac obiectul controlului de stat efectuat de autoritățile competente conform prezentei legi și în condițiile Legii nr. 235-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și ale Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(2) Inspectarea operațiunilor de colectare, preluare (în cazul deșeurilor generate de nave și al reziduurilor mărfii) și transport al deșeurilor se va referi la originea, natura, cantitatea și destinația deșeurilor colectate sau transportate.

(3) Unitățile sau întreprinderile menționate la alin. (1) din prezentul articol sînt obligate să asigure accesul organelor de supraveghere și control la obiectivele aflate în administrare, să prezinte, la solicitarea acestora, documentația tehnică și de exploatare, alte documente necesare pentru efectuarea inspectării privind respectarea cerințelor prevăzute de lege.

Articolul 31. Competențele privind activitățile de control în domeniul gestionării deșeurilor

(1) Autoritățile teritoriale de protecție a mediului inspectează și iau măsuri pentru respectarea de către cei implicați în gestionarea deșeurilor a legislației de mediu în vigoare și a condițiilor de autorizare impuse conform legii.

(2) Autoritățile teritoriale pentru sănătate publică vor exercita monitorizarea departamentală a cerințelor de gestionare a deșeurilor rezultate din activitățile medicale.

(3) Autoritățile administrației publice locale efectuează supravegherea și controlul gestionării deșeurilor în limitele prevăzute de Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală.

(4) Autoritățile vamale și reprezentanții autorității administrației publice centrale în domeniul mediului controlează și iau măsuri pentru asigurarea conformității încărcăturilor cu documentele însoțitoare și pentru respectarea prevederilor legale referitoare la îndeplinirea condițiilor de import, export și tranzit ale deșeurilor.

Secțiunea a 3-a. Evidența deșeurilor

Articolul 32. Evidențele

(1) Unitățile și întreprinderile prevăzute la art. 25 alin. (3) din prezenta lege, operatorii de gestionare a deșeurilor municipale, producătorii de deșeuri periculoase, precum și unitățile și întreprinderile specializate în colectarea și transportul de deșeuri periculoase sau care acționează în calitate de agenți sau brokeri de deșeuri periculoase țin o evidență cronologică a cantității, naturii și originii deșeurilor, a destinației, a frecvenței colectării, a mijlocului de transport și a metodei de tratare.

(2) Schemele individuale și colective de colectare și stațiile de tratare a deșeurilor de produse supuse reglementărilor responsabilității extinse menționate în art. 12 din prezenta lege țin evidența deșeurilor primite și tratate, conform categoriilor de produse, stabilite prin actele normative pentru gestionarea acestor produse aprobate de Guvern.

(3) Modalitatea de ținere a evidenței și de transmitere a informației menționate în alin. (1) și (2) din acest articol se efectuează conform cerințelor aprobate de Guvern.

(4) În cazul deșeurilor periculoase, evidența se păstrează minimum 3 ani, cu excepția unităților și întreprinderilor de transport de deșeuri periculoase, care trebuie să țină o evidență timp de minimum 12 luni.

(5) La cererea organului central de mediu al administrației publice, sînt furnizate documentele justificative, pe baza cărora au fost efectuate operațiunile de gestionare.

Articolul 33. Sistemul informațional automatizat „Managementul Deșeurilor”

(1) Unitățile și întreprinderile ce sînt antrenate în activitățile de gestionare a deșeurilor, inclusiv producătorii de deșeuri, participă la procesul de raportare a datelor și informațiilor despre deșeuri și gestionarea acestora, conform cerințelor stipulate în prezenta lege și prevederilor Conceptului tehnic SIAMD, aprobat de Guvern.

(2) SIA MD reprezintă totalitatea produselor de program și a echipamentelor tehnice destinate colectării, stocării și procesării informației, în scopul formării resursei informaționale Registrul „Managementul deșeurilor”, care va include evenimentele legate de circuitul economic al acestora, documentele care însoțesc acest circuit, inclusiv importul și exportul de deșeuri, producătorii de deșeuri și agenții economici autorizați de a activa în acest domeniu, precum și automatizării business-proceselor subiecților circuitului deșeurilor și prezentarea informațiilor autorităților publice, persoanelor fizice și juridice privind circuitul deșeurilor, prin intermediul portalului departamental.

(3) Informația privind realizarea măsurilor ce țin de implementarea responsabilității extinse a producătorului pentru produsele menționate în art. 12 din prezenta lege, precum și datele privind cantitatea de produse plasate pe piață, specificată în tone și număr de unități, cantitățile, numărul și categoriile deșeurilor de produse colectate și tratate fac parte din SIA MD.

(4) În cadrul SIA MD se regăsesc cel puțin următoarele:

a) evidența deșeurilor, care conține date privind generarea, colectarea, transportarea și tratarea deșeurilor, inclusiv a celor periculoase, raportate în conformitate cu prevederile art. 32 din prezenta lege;

b) evidența actelor permissive, emise în corespundere cu prevederile art. 25 din prezenta lege;

c) evidența notificărilor pentru transferul deșeurilor, eliberate în corespundere cu art. 64 din prezenta lege;

d) lista producătorilor de produse supuse reglementărilor responsabilității extinse a producătorului, conform prevederilor art. 12 din prezenta lege;

e) lista unităților și întreprinderilor scutite de îndeplinirea cerințelor de autorizare a activităților de valorificare și eliminare a deșeurilor, conform art. 27 din prezenta lege.

(5) Posesorul Registrului „Managementul deșeurilor” este organul central de mediu al administrației publice.

(6) Crearea, funcționarea și exploatarea SIAMD se efectuează în conformitate cu prevederile legislației în vigoare în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor electronice, precum și ale standardelor și reglementărilor tehnice.

(7) Aspectele legate de spațiul funcțional al SIAMD, conținutul resursei informaționale, precum și procedura colectării, procesării, păstrării, actualizării și prezentării informației din SIAMD se stabilesc în Conceptul tehnic și Regulamentul cu privire la modalitatea de ținere a Registrului „Managementul deșeurilor”, aprobate de Guvern.

Capitolul V PROGRAME

Articolul 34. Programul național pentru gestionarea deșeurilor

(1) În conformitate cu dispozițiile articolelor 1, 3, 4 și 19 din prezenta lege, organul central de mediu al administrației publice elaborează Programul național pentru gestionarea deșeurilor, care acoperă întregul teritoriu geografic al Republicii Moldova.

(2) Programul național pentru gestionarea deșeurilor cuprinde o analiză a situației actuale a gestionării deșeurilor pe teritoriul geografic al țării, precum și măsurile care trebuie luate pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu în cazul

pregătirii pentru reutilizare, al reciclării, valorificării și eliminării deșeurilor precum și o evaluare a modului în care programul va ajuta la punerea în aplicare a obiectivelor și dispozițiilor prezentei legi.

(3) Programul național pentru gestionarea deșeurilor va conține, luând în considerare nivelul geografic și acoperirea zonei de planificare, următoarele:

a) tipul, cantitatea și sursa deșeurilor generate în limitele teritoriului, deșeurile care pot fi transportate de pe sau pe teritoriul național, precum și o evaluare a evoluției fluxurilor de deșeurii;

b) schemele existente de colectare a deșeurilor și principalele instalații de eliminare și valorificare, inclusiv orice aranjamente speciale pentru uleiurile utilizate, deșeurile periculoase sau alte fluxuri de deșeurii formate;

c) evaluarea necesarului de noi scheme de colectare, închiderea instalațiilor de deșeurii existente, infrastructura suplimentară pentru instalațiile de deșeurii, în conformitate cu art. 19 din prezenta lege, și, dacă este necesar, investițiile legate de acestea;

d) informațiile despre criteriile de localizare pentru identificarea siturilor și despre capacitatea viitoare de eliminare sau de operare a instalațiilor majore de valorificare, dacă este necesar;

e) politicile generale de gestionare a deșeurilor, inclusiv tehnologiile și metodele planificate de gestionare a deșeurilor sau politicile privind deșeurile care ridică probleme specifice de gestionare;

f) aspectele organizaționale legate de gestionarea deșeurilor, inclusiv o descriere a alocării responsabilităților între actorii publici și privați care se ocupă cu gestionarea deșeurilor;

g) o analiză a utilității și a adecvării utilizării instrumentelor economice și de altă natură pentru rezolvarea diverselor probleme legate de deșeurii, luând în considerare necesitatea menținerii unei bune funcționări a pieței interne;

h) utilizarea unor campanii de sensibilizare și de informare adresate publicului larg sau unor grupuri țintă de public;

i) amplasamentele contaminate istoric prin operații de eliminare a deșeurilor și măsurile de reabilitare a acestora;

j) capitolul specific privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje.

Articolul 35. Implicarea autorităților publice în elaborarea programelor de gestionare a deșeurilor

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale vor furniza, la solicitarea autorităților de mediu, informația necesară pentru elaborarea Programului național pentru gestionarea deșeurilor.

(2) Pe baza Programului național pentru gestionarea deșeurilor, autoritățile administrației publice locale elaborează programele regionale privind gestionarea deșeurilor.

(3) Conținutul programelor regionale menționate la alin. (2) din prezentul articol se încadrează în obiectivele și măsurile prevăzute de Programul național pentru gestionarea deșeurilor.

Articolul 36. Programele de prevenire a generării deșeurilor

(1) Programele de prevenire a generării deșeurilor se elaborează în baza art. 1 și 3 din prezenta lege și se integrează în Programul național pentru gestionarea deșeurilor prevăzut la art. 34 din prezenta lege sau în alte programe de politici de mediu.

(2) Programele menționate la alin. (1) din prezentul articol stabilesc obiectivele de prevenire a generării deșeurilor, cu descrierea măsurilor de prevenire existente, și evaluează utilitatea exemplilor de măsuri indicate în anexa nr. 4 la prezenta lege sau a altor măsuri corespunzătoare. Scopul acestor obiective și măsuri este eliminarea legăturii dintre creșterea economică și impactul asupra mediului asociat generării de deșeuri.

(3) Organul central de mediu al administrației publice stabilește valorile specifice de referință calitative sau cantitative pentru măsurile de prevenire a generării deșeurilor adoptate pentru a monitoriza și pentru a evalua progresul realizării măsurilor. Aceste valori de referință, precum și alți indicatori pentru măsurile de prevenire se vor adapta periodic, ca să reflecte indicatorii adoptați la nivel european, dar pot include și măsurile specifice la nivel național.

Articolul 37. Evaluarea, revizuirea și aprobarea programelor

(1) Programul național pentru gestionarea deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor se evaluează de către organul central de mediu al administrației publice odată în 2 ani și se revizuiesc, în caz de necesitate, cel puțin o dată la 5 ani, în conformitate cu art. 34 din prezenta lege.

(2) Programul național pentru gestionarea deșeurilor, inclusiv Programul de prevenire a generării deșeurilor la nivel național, se aprobă prin hotărâre de Guvern.

(3) Programele regionale privind gestionarea deșeurilor, inclusiv programele de prevenire a generării deșeurilor, se elaborează, se evaluează, se revizuiesc și se adoptă de către autoritățile administrației publice locale în termen de 1 an de la data adoptării Programului național pentru gestionarea deșeurilor.

Articolul 38. Participarea publicului

(1) Organul central de mediu al administrației publice și autoritățile administrației publice locale asigură măsurile necesare pentru ca părțile interesate și autoritățile relevante, precum și publicul larg să aibă posibilitatea de a participa la elaborarea programelor regionale de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor și de a avea acces la ele, în conformitate cu legislația în vigoare privind accesul publicului la informația de mediu și, dacă este relevant, cu legislația privind evaluarea efectelor anumitor programe asupra mediului. Acestea plasează proiectele programelor, conform legislației privind transparența în procesul decizional, pe o pagină de internet accesibilă publicului.

(2) În procesul de elaborare a legislației și a politicilor privind gestionarea deșeurilor, care se va desfășura în deplină transparență și va respecta reglementările naționale în vigoare referitoare la consultarea și participarea cetățenilor și a părților interesate, se va asigura accesul publicului la informația de mediu, participarea la luarea deciziilor și accesul la justiție în problemele de mediu, conform Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, justiție și participarea publicului la adoptarea deciziilor în domeniul mediului, ratificată prin Hotărârea Parlamentului nr. 346-XIV din 7 aprilie 1999, cu luarea în considerare și a principiilor generale ale protecției mediului, al precauției și durabilității, fezabilității tehnice și viabilității economice, protecției resurselor, precum și impactul global asupra mediului, sănătății umane, economiei și societății.

Articolul 39. Cooperarea internațională la elaborarea programelor

Republica Moldova cooperează cu alte state interesate și organisme internaționale la elaborarea Programului național pentru gestionarea deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor, în conformitate cu art. 34 și 36 din prezenta lege.

Articolul 40. Implementarea programelor

(1) Programul național pentru gestionarea deșeurilor și Programul de prevenire a generării deșeurilor la nivel național vor furniza măsuri pentru următoarele obiective:

- a) diminuarea sau limitarea generării de deșeuri și a gradului de pericolozitate a acestora;
- b) reciclarea, regenerarea sau alte forme de utilizare a deșeurilor;
- c) neutralizarea deșeurilor din punctul de vedere al protecției mediului;
- d) remedierea suprafețelor poluate.

(2) Implementarea Programului național pentru gestionarea deșeurilor și a Programului de prevenire a generării deșeurilor la nivel național se realizează

prin aprobarea programelor regionale privind gestionarea deșeurilor și a programelor de prevenire a generării deșeurilor. Aceste programe cuprind:

- a) analiza situației și prognozarea tipului, proprietăților și cantităților de deșeuri generate și a celor supuse recuperării și eliminării;
- b) obiectivele, etapele și termenele pentru implementarea programelor;
- c) metodele, tehnologiile și instalațiile pentru tratarea, valorificarea și eliminarea deșeurilor;
- d) descrierea metodelor, tehnologiilor și instalațiilor de tratare, valorificare și eliminare a deșeurilor, precum și a amplasamentelor destinate acestora;
- e) deciziile privind amenajarea amplasamentelor, aplicarea tehnologiilor și exploatarea instalațiilor de tratare, valorificare și eliminare a deșeurilor;
- f) resursele pentru implementarea programului;
- g) măsurile pentru sprijinirea, încurajarea și raționalizarea activităților de valorificare a deșeurilor;
- h) interacțiunea cu alte programe sectoriale din punctul de vedere al dezvoltării durabile, de rînd cu realizarea obiectivelor programului de gestionare a deșeurilor;
- i) implementarea unui sistem de raportare și control, de intervenție imediată, de evaluare a rezultatelor și de aducere la zi a Programului național pentru gestionarea deșeurilor;
- j) planificarea dezvoltării amplasamentelor pentru instalațiile de tratare, valorificare, recuperare și eliminare a deșeurilor specificate la alin. (2) lit. c) și d) din prezentul articol;
- k) implicarea publicului și a organizațiilor neguvernamentale.

Articolul 41. Monitorizarea și raportarea implementării programelor

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale responsabile de realizarea programelor privind gestionarea deșeurilor și prevenirea generării deșeurilor prezintă anual organului central de mediu al administrației publice informațiile privind implementarea programelor nominalizate.

(2) Organul central de mediu al administrației publice prezintă anual Guvernului Raportul privind implementarea Programului național pentru gestionarea deșeurilor.

Capitolul VI

OBLIGAȚII ÎN DOMENIUL GESTIONĂRII DEȘEURILOR

Articolul 42. Obligațiile producătorilor de deșeuri

Producătorii de deșeuri, de rînd cu obligațiile menționate anterior în prezenta lege, au următoarele obligații ce țin de gestionarea deșeurilor:

- a) să ia măsurile necesare de reducere la minimum a cantităților de deșeuri rezultate din activitățile existente;
- b) să nu pună în circulație produse, dacă nu există posibilitatea eliminării acestora ca deșeuri, în condițiile respectării prevederilor art. 4 din prezenta lege;
- c) să ambaleze produsele conform prevederilor prezentei legi și cerințelor aprobate de Guvern;
- d) să asigure echipamente de protecție și de lucru adecvate operațiunilor aferente gestionării deșeurilor în condiții de securitate a muncii;
- e) să nu admită descărcări necontrolate de deșeuri în mediu;
- f) să nu abandoneze deșeurile și să nu le depoziteze în locuri neautorizate;
- g) să separe deșeurile înainte de colectare, în vederea valorificării sau eliminării acestora;
- h) să ia măsurile necesare pentru ca eliminarea deșeurilor să se realizeze în condiții de respectare a reglementărilor privind protecția populației și a mediului;
- i) să adopte, la faza de concepție și proiectare a unui produs, soluțiile și tehnologiile de eliminare sau de diminuare la minimum posibil a producerii deșeurilor;
- j) să implementeze prevederile Programului național pentru gestionarea deșeurilor și ale programelor regionale de gestionare a deșeurilor, inclusiv ale programelor de prevenire a generării deșeurilor.

Articolul 43. Planurile de intervenție

Producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase au obligația să elaboreze, în condițiile legii, planurile de intervenție pentru situații accidentale și să asigure condițiile de aplicare a acestora.

Articolul 44. Transportul deșeurilor

(1) Operatorii de transport specializați pentru transportul de deșeuri trebuie să fie autorizați în conformitate cu prezenta lege.

(2) Transportul deșeurilor urmează a fi realizat în conformitate cu prevederile actelor normative ce reglementează transportul mărfurilor periculoase pe teritoriul Republicii Moldova.

(3) Autoritatea administrației publice centrale în domeniul transporturilor monitorizează respectarea de către agenții transportatori a prevederilor și cerințelor Acordului european referitor la transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase, încheiat la Geneva, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 44-XIV din 4 iunie 1998.

(4) Pentru transportul feroviar, naval sau aerian al deșeurilor, operatorii de transport trebuie să respecte reglementările emise de autoritatea administrației publice centrale în domeniul transporturilor și de organul central de mediu al administrației publice.

(5) Transportul transfrontalier al deșeurilor se efectuează în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, art. 64 din prezenta lege și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 45. Obligațiile operatorilor de transport

Operatorii de transport de deșeuri au următoarele obligații:

a) să utilizeze pentru transportarea deșeurilor numai mijloace de transport specializat, astfel încât să fie respectate normele privind sănătatea populației și a mediului înconjurător;

b) să asigure instruirea personalului pentru încărcarea, transportul și descărcarea deșeurilor în condiții de siguranță și pentru intervenția în cazul unor defecțiuni sau accidente;

c) să dețină toate documentele necesare de însoțire a deșeurilor transportate, din care să rezulte deținătorul, destinatarul, tipurile de deșeuri, locul de încărcare, locul de destinație și, după caz, cantitatea de deșeuri transportate și codificarea acestora conform legii;

d) să nu abandoneze deșeurile pe traseu;

e) să respecte prevederile prezentei legi și ale Regulamentului transporturilor de mărfuri periculoase pe teritoriul Republicii Moldova și altor acte normative, aprobate de Guvern;

f) să posede dotarea tehnică pentru intervenție în cazul unor accidente sau defecțiuni apărute în timpul transportării deșeurilor periculoase sau, în cazul în care nu dețin dotarea tehnică și de personal corespunzătoare, să asigure acest lucru prin unități specializate;

g) să țină evidență cronologică a cantității, naturii și originii deșeurilor, precum și a mijlocului de transport;

h) să anunțe organele de mediu despre orice transport de deșeuri periculoase înaintea efectuării acestuia, precum și autoritățile administrației publice în domeniul afacerilor interne, în cazul transportului deșeurilor cu pericol de incendiu sau explozie.

Articolul 46. Obligațiile asociate cu valorificarea deșeurilor

Unitățile și întreprinderile care valorifică deșeurile au următoarele obligații:

a) să dețină spații special amenajate pentru depozitarea temporară separată a deșeurilor, în condițiile prevăzute la art. 4 din prezenta lege;

b) să evite formarea de stocuri de deșeuri ce urmează să fie valorificate, precum și de produse rezultate în urma valorificării care ar putea genera fenomene de poluare a mediului sau care prezintă riscuri de incendiu față de vecinătăți;

c) să utilizeze tehnologii pentru valorificarea deșeurilor care dețin avizul pozitiv al Expertizei Ecologice de Stat, conform legislației în vigoare;

d) să supună eliminării finale reziduurile rezultate din valorificarea deșeurilor.

Articolul 47. Obligațiile asociate cu eliminarea deșeurilor

Unitățile și întreprinderile care elimină deșeurile au următoarele obligații:

a) să asigure eliminarea, în totalitate și în timp util, a deșeurilor care le sînt încredințate;

b) să folosească cele mai bune tehnici disponibile, fezabile din punct de vedere economic, și să respecte valorile-limită de emisii, stabilite prin autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor;

c) să amplaseze și să amenajeze depozitul de deșuri într-un spațiu și în condiții corespunzătoare, conform prevederilor art. 4 din prezenta lege, cu acordul organelor de supraveghere și control, conform legislației în vigoare;

d) să introducă în depozitul final numai deșeurile permise de autoritatea administrativă din subordinea organului central de mediu al administrației publice menționată în art. 10 alin.(1) din prezenta lege și să respecte tehnologia de depozitare aprobată de acesta;

e) să supravegheze permanent modul de depozitare finală a deșeurilor sub aspectul stabilității și etanșeității și să efectueze măsurile necesare stabilite prin autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor pentru exploatare în condiții de siguranță a depozitelor respective;

f) să exploateze în parametrii proiectați instalațiile de decontaminare cu care sînt dotate și să se doteze cu instalații pentru decontaminare, acolo unde acestea lipsesc;

g) să execute lucrările de reconstrucție ecologică și de încadrare în peisajul zonei indicate în autorizația de mediu pentru gestionarea deșeurilor și să organizeze supravegherea în continuare a depozitelor după sistarea depunerii deșeurilor;

h) să supravegheze activitățile de eliminare a deșeurilor și să execute controlul și monitorizarea emisiilor de poluanți, prin laboratorul propriu acreditat sau în colaborare cu alte laboratoare acreditate în domeniu.

Articolul 48. Obligațiile persoanelor fizice și juridice

Persoanele fizice și juridice ce desfășoară activități economice au următoarele obligații:

a) să depună separat deșeurile și ambalajele reciclabile, acolo unde există recipiente special destinate acestui scop;

b) să nu abandoneze și să nu depoziteze deșeurile în afara locurilor destinate acestui scop;

c) să realizeze lucrările de decontaminare și refacere a mediului deteriorat de deșeuri, impuse de autoritățile competente;

d) să suporte costul pagubelor aduse populației, agenților economici și instituțiilor prin gestionarea defectuoasă a deșeurilor;

e) să asigure importul și fabricarea produselor alimentare și a mărfurilor de larg consum în ambalaje reutilizabile și reciclabile, inofensive pentru mediu, colectarea și recuperarea ambalajelor proprii sau importate, să nu admită ambalarea excesivă.

Capitolul VII

CERINȚE DE GESTIONARE A ANUMITOR CATEGORII DE DEȘEURI

Articolul 49. Deșeurile de baterii și acumulatori

(1) În contextul prezentei legi, deșeuri de baterii și acumulatori înseamnă bateriile și acumulatorii care constituie deșeuri în sensul art. 2 pct. 9) din prezenta lege.

(2) Prevederile prezentului articol se aplică tuturor tipurilor de baterii și acumulatori, indiferent de formă, volum, greutate, materialul, component sau de utilizarea acestora, cu excepția bateriilor și acumulatorilor utilizați în:

a) echipamentele asociate cu protecția intereselor esențiale ale țării în ceea ce privește securitatea, armele, munițiile și materialul de război, cu excluderea produselor care nu sînt destinate unor scopuri specific militare;

b) echipamentul destinat să fie trimis în spațiu.

(3) Producătorii bateriilor și acumulatorilor trebuie să asigure:

a) proiectarea aparatelor astfel încît deșeurile de baterii și acumulatori să poată fi înlăturate cu ușurință;

b) însoțirea aparatelor în care sînt încorporate baterii și acumulatori cu instrucțiuni în care se arată cum pot fi îndepărtate în siguranță acestea și care, după caz, informează utilizatorul final cu privire la tipul bateriilor și al acumulatorilor încorporați.

(4) Cerințele menționate în alin. (3) din prezentul articol nu se aplică atunci cînd, din motive de siguranță, de performanță, medicale sau de integritate a datelor, continuitatea alimentării cu energie este indispensabilă și necesită o conectare permanentă între aparat și baterie sau acumulator.

(5) În scopul asigurării protecției sănătății populației și a mediului, precum și al prevenirii formării deșeurilor periculoase, se interzice plasarea pe piață:

a) a tuturor bateriilor și acumulatorilor, indiferent dacă sînt sau nu integrate în aparate, care conțin mercur într-o proporție mai mare de 0.0005% din greutate; și

b) a bateriilor și acumulatorilor portabili, inclusiv cei integrați în aparate, care conțin cadmiu într-o proporție mai mare de 0.002% din greutate.

(6) Bateriile și acumulatorii care nu îndeplinesc cerințele alin.(5) din prezentul articol, fiind introduși pe piață în mod legal înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, pot fi comercializați în continuare pînă la epuizarea stocurilor.

(7) Interzicerea care se referă la alin. (5) lit. a) din prezentul articol nu se aplică bateriilor tip „nasture” cu un conținut de mercur de maximum 2% din greutate.

(8) Interzicerea care se referă la alin. (5) lit. b) din prezentul articol nu se aplică bateriilor și acumulatorilor portabili destinați să fie utilizați în:

- a) sistemele de urgență și de alarmă, inclusiv iluminatul de urgență;
- b) echipamentul medical;
- c) uneltele electrice fără fir.

(9) Pentru executarea cerințelor de responsabilitate extinsă a producătorilor în conformitate cu prevederile stabilite în art. 12 din prezenta lege și a obiectivelor politicii de stat în domeniul gestionării deșeurilor, producătorii de baterii și acumulatori asigură crearea unei rețele de colectare separată a bateriilor și acumulatorilor uzați de la consumatori, precum și dezvoltarea sistemelor de valorificare materială a deșeurilor de baterii și acumulatori, în cazul în care aceasta este fezabil din punct de vedere tehnic și economic.

(10) Operatorul stației de tratare (schemei de valorificare materială) a deșeurilor de baterii și acumulatori, autorizat de către autoritățile competente menționate în art. 24 din prezenta lege, este obligat:

a) să asigure că toate deșeurile supuse tratării care pot fi recuperate sau reciclate nu vor fi eliminate;

b) să asigure atingerea țintelor minime de recuperare și reciclare a deșeurilor de baterii și acumulatori;

c) să raporteze, trimestrial, producătorilor bateriilor și acumulatorilor rezultatele de performanță în atingerea țintelor de colectare și tratare a deșeurilor de baterii și acumulatori stabilite de Guvern;

d) să asigure că materialele finale obținute după descompletarea bateriilor și acumulatorilor uzate nu vor conține componente cu caracteristici periculoase;

e) să respecte obligațiile deținătorului de deșeuri și ale producătorului de deșeuri asociate cu activitatea sa, stabilite de prezenta lege.

(11) Transportarea în limitele hotarului țării și peste hotarele ei a deșeurilor de baterii și acumulatori se va efectua în conformitate cu prevederile art. 4, 44 și 64 din prezenta lege, urmînd condițiile detaliate ale transportării deșeurilor de baterii și acumulatori stabilite de Guvern.

(12) În procesul de gestionare a bateriilor și a acumulatorilor se interzice:

a) abandonarea bateriilor și a acumulatorilor uzați sau a componentelor solide ale acestora;

b) deversarea electrolitului din acumulatorii uzați pentru autovehicule pe sol, în apele de suprafață, apele subterane și în sistemele de canalizare;

c) deteriorarea carcaselor bateriilor și ale acumulatorilor uzați.

(13) Gestionarea acumulatorilor și bateriilor, inclusiv a celor uzate, se efectuează conform prevederilor actelor normative aprobate de Guvern.

Articolul 50. Deșeurile de echipamente electrice și electronice

(1) În contextul prezentei legi deșeurile de echipamente electrice și electronice înseamnă echipamentele electrice și electronice care constituie deșuri în sensul art. 2 pct. 9) din prezenta lege, inclusiv toate componentele, subansamblurile și produsele consumabile care fac parte integrantă din produs în momentul rebutării.

(2) Prevederile prezentului articol se aplică categoriilor de echipamente electrice și electronice enumerate în anexa nr. 5 la prezenta lege, cu excepția:

a) echipamentelor necesare pentru protecția intereselor esențiale de securitate ale țării, inclusiv armele, munițiile și materialul de război destinate scopurilor specific militare;

b) echipamentelor care sînt proiectate și instalate special ca parte a unui alt tip de echipament ce este exclus sau nu intră în domeniul de aplicare al prezentei legi, care își pot îndeplini rolul doar dacă sînt incluse în echipamentul respectiv;

c) becurilor cu filament;

d) echipamentelor proiectate pentru a fi trimise în spațiu;

e) uneltelor industriale fixe de mari dimensiuni;

f) instalațiilor fixe de mari dimensiuni, cu excepția echipamentelor care sînt în astfel de instalații, dar care nu sînt special proiectate și instalate ca parte a instalațiilor respective;

g) mijloacelor de transport de persoane sau de marfă, exclusiv vehiculele electrice cu două roți care nu sînt omologate;

h) echipamentelor mobile fără destinație rutieră accesibile exclusiv pentru uz profesional;

i) echipamentelor proiectate special doar în scopuri de cercetare și dezvoltare și accesibile doar în cadrul unor tranzacții dintre întreprinderi;

j) dispozitivelor medicale și dispozitivelor medicale pentru diagnostic *in vitro*, atunci cînd se preconizează că aceste dispozitive vor fi infectate înaintea încheierii ciclului de viață, precum și dispozitivelor medicale implantabile active.

(3) În scopul asigurării protecției sănătății populației și a mediului și al prevenirii formării deșeurilor periculoase, se interzice plasarea pe piață a echipamentelor electrice și electronice care depășesc valorile concentrațiilor maxime din greutate 0,1% pentru mercur, plumb, crom hexavalent, bifenili polibromurați și eteri de difenil polibromurați și 0,01% pentru cadmiu, cu

excepția echipamentelor pentru care sînt stabilite derogări, conform actelor normative aprobate de Guvern.

(4) Pentru executarea cerințelor de responsabilitate extinsă a producătorilor în conformitate cu prevederile stabilite prin art. 12 din prezenta lege și a obiectivelor politicii de stat în domeniul gestionării deșeurilor, producătorii de echipamente electrice și electronice asigură crearea unor sisteme de returnare și colectare a echipamentelor electrice și electronice uzate de la consumatori și dezvoltarea schemelor de valorificare materială a deșeurilor de echipamente electrice și electronice.

(5) Operatorul stației de tratare (schemei de valorificare materială) a deșeurilor de echipamente electrice și electronice autorizat de către autoritățile competente menționate în art. 24 din prezenta lege este obligat:

a) să asigure că toate deșeurile de echipamente electrice și electronice supuse tratării care pot fi recuperate sau reciclate nu vor fi eliminate;

b) să asigure atingerea țintelor minime de recuperare și reciclare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice;

c) să raporteze, trimestrial, producătorilor de echipamente electrice și electronice rezultatele de performanță în atingerea țintelor de colectare și tratare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice stabilite de Guvern;

d) să asigure că materialele finale obținute după descompletarea echipamentelor electrice și electronice uzate nu vor conține componente cu caracteristici periculoase;

e) să respecte obligațiile deținătorului de deșuri și ale producătorului de deșuri asociate cu activitatea sa stabilite de prezenta lege.

(6) Transportarea în limitele hotarelor țării și peste hotarele ei a deșeurilor de echipamente electrice și electronice se va efectua în conformitate cu prevederile art. 4, 44 și 64 din prezenta lege, urmînd condițiile detaliate ale transportării deșeurilor de echipamente electrice și electronice stabilite de Guvern.

(7) Gestionarea echipamentelor electrice și electronice și a deșeurilor acestora se efectuează conform prevederilor actelor normative aprobate de Guvern.

Articolul 51. Vehiculele scoase din uz

(1) În contextul prezentei legi, vehicul scos din uz înseamnă un vehicul care constituie un deșeu în sensul stabilit la art. 2 pct. 9) din prezenta lege.

(2) Prevederile prezentului articol se aplică vehiculelor și vehiculelor scoase din uz, inclusiv componentelor și materialelor acestora, indiferent de modul în care vehiculul a fost întreținut sau reparat pe durata utilizării și indiferent dacă este echipat cu componentele furnizate de producător sau cu alte

componente a căror asamblare ca piese de rezervă sau de schimb este în conformitate cu legislația în vigoare și cu actele normative aprobate de Guvern.

(3) În scopul asigurării protecției sănătății populației și a mediului și al prevenirii generării deșeurilor periculoase, producătorii de vehicule, în colaborare cu producătorii de materiale și echipamente, sînt obligați:

a) să limiteze utilizarea substanțelor periculoase la vehicule și să le reducă, pe cît posibil, începînd cu faza de proiectare, astfel încît să prevină, în special, eliberarea acestora în mediu, facilitînd reciclarea și evitînd nevoia de a elimina deșeuri periculoase;

b) să asigure că proiectarea și producerea de noi vehicule care țin seama în cea mai mare măsură și facilitează dezmembrarea, re folosirea, recuperarea și, în special, reciclarea vehiculelor scoase din uz, a componentelor și a materialelor acestora;

c) să integreze o cantitate sporită de material reciclat în vehicule și în alte produse pentru a dezvolta piețe de desfacere pentru materialele reciclate;

d) să asigure că materialele și componentele vehiculelor introduse pe piață nu conțin mercur, plumb, cadmiu sau crom hexavalent.

(4) Toate vehiculele scoase din uz și, pe cît e posibil din punct de vedere tehnic, toate părțile uzate înlăturate la repararea vehiculelor pentru transport de persoane sînt supuse colectării și transmiterii la stațiile de colectare.

(5) Instalațiile de colectare de pe teritoriul lor sînt disponibile în mod corespunzător.

(6) Pentru executarea cerințelor de responsabilitate extinsă a producătorilor în conformitate cu prevederile stabilite prin art. 12 din prezenta lege și a obiectivelor politicii de stat în domeniul gestionării deșeurilor, producătorii de vehicule asigură crearea unor rețele de returnare și colectare a tuturor vehiculelor scoase din uz, precum și dezvoltarea sistemelor de valorificare materială a deșeurilor de vehicule scoase din uz.

(7) Operatorul stației de tratare (schemei de valorificare materială) a vehiculelor scoase din uz autorizat de către autoritățile competente menționate în art. 24 din prezenta lege este obligat să respecte obligațiile deținătorului de deșeuri și ale producătorului de deșeuri asociate cu activitatea sa stabilite de prezenta lege și să se asigure că:

a) toate vehiculele scoase din uz se depozitează și se tratează cu respectarea cerințelor art. 4 din prezenta lege și a cerințelor tehnice minime pentru tratare aprobate de Guvern;

b) toate vehiculele scoase din uz sînt dezmembrate înainte de continuarea tratării sau de alte operații echivalente, pentru a reduce orice impact negativ asupra mediului;

c) componentele sau materialele etichetate sau identificate în orice alt mod, în conformitate cu cerințele aprobate de Guvern, sînt demontate înainte de continuarea tratării;

d) materialele și componentele cu grad ridicat de risc sînt înlăturate separat, pentru a nu contamina deșeurile provenind de la vehiculele scoase din uz, produse de mașina de tăiat;

e) operațiile de demontare și depozitare sînt efectuate astfel încît să permită refolosirea, recuperarea și reciclarea componentelor vehiculelor;

f) materialele finale obținute după descompletarea vehiculelor scoase din uz nu conțin componente cu caracteristici periculoase.

(8) Operatorul stației de tratare trebuie să asigure atingerea țintelor minime de recuperare și reciclare a vehiculelor scoase din uz și să raporteze, trimestrial, producătorilor rezultatele de performanță în atingerea țintelor de colectare și tratare a deșeurilor de vehicule scoase din uz, stabilite de Guvern.

(9) Gestionarea vehiculelor scoase din uz se efectuează conform prevederilor actelor normative aprobate de Guvern.

Articolul 52. Uleiurile uzate

(1) Gestionarea uleiurilor uzate se realizează fără a aduce atingere restricțiilor prevăzute în alin. (2) din prezentul articol și obligațiilor privind gestionarea deșeurilor periculoase prevăzute în art. 21 și 22 din prezenta lege, astfel încît să se asigure că:

a) uleiurile uzate sînt colectate separat, dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic;

b) uleiurile uzate sînt tratate în conformitate cu art. 3 și 4 din prezenta lege;

c) în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și viabil din punct de vedere economic, uleiurile uzate cu caracteristici diferite nu se amestecă, iar uleiurile uzate nu se amestecă cu alte tipuri de deșuri sau substanțe, dacă o astfel de amestecare împiedică tratarea lor.

(2) În procesul de gestionare a uleiurilor uzate se interzice:

a) deversarea uleiurilor uzate în apele de suprafață, apele subterane și în sistemele de canalizare;

b) evacuarea pe sol sau depozitarea în condiții necorespunzătoare a uleiurilor uzate, precum și abandonarea necontrolată a reziduurilor rezultate din valorificarea și incinerarea acestora;

c) valorificarea și eliminarea uleiurilor uzate prin metode care generează poluare peste valorile limită de emisie, stabilite prin actele normative aprobate de Guvern;

d) amestecarea diferitor categorii de uleiuri uzate cu una sau mai multe din proprietățile specificate în anexa nr. 3 la prezenta lege și/ sau cu alte tipuri de

uleiuri conținând bifenili policlorurați sau alți compuși similari și/sau cu alte tipuri de compuși periculoși;

- e) amestecarea cu alte substanțe care impurifică uleiurile;
- f) colectarea, stocarea și transportul în comun cu alte tipuri de deșeuri;
- g) gestionarea uleiurilor uzate de către persoane neautorizate;
- h) utilizarea uleiurilor uzate ca agent de impregnare a materialelor.

(3) Uleiurile uzate care conțin bifenili policlorurați sau alți compuși similari în concentrații mai mari de 50 ppm se gestionează în conformitate cu art. 53 din prezenta lege și cu Regulamentul privind bifenilii policlorurați, aprobat de Guvern.

(4) Pentru executarea cerințelor de răspundere extinsă a producătorilor în conformitate cu prevederile stabilite în art. 12 din prezenta lege și a obiectivelor politicii în domeniul gestionării deșeurilor, producătorii și importatorii de uleiuri asigură crearea unor sisteme de colectare a uleiurilor uzate de la consumatori, precum și dezvoltarea sistemelor de regenerare a acestora, corespunzător cantităților și tipurilor de uleiuri plasate pe piață.

(5) În cazul în care regenerarea uleiurilor uzate este posibilă din punct de vedere tehnic și este sigur pentru mediul înconjurător, atunci transportul de uleiuri uzate de pe teritoriul național la instalațiile de incinerare sau coincinerare de peste hotare se restricționează prin legislație.

(6) Gestionarea uleiurilor uzate se efectuează conform prevederilor actelor normative aprobate de Guvern.

Articolul 53. Stocurile și deșeurile de poluanți organici persistenți

(1) În scopul asigurării protecției sănătății populației și a mediului și al prevenirii generării deșeurilor periculoase, se interzice producerea, plasarea pe piață și utilizarea substanțelor enumerate în secțiunea 1 din anexa nr. 6 la prezenta lege, fie individual fie în compoziția preparatelor fie sub formă de compuși ai diverselor articole.

(2) Interzicerea menționată în alin. (1) din prezentul articol nu se aplică în cazul:

- a) unei substanțe utilizate pentru cercetări de laborator sau ca standard de referință;
- b) unei substanțe care apare ca oligoelement contaminant neintenționat în substanțe, preparate sau articole;
- c) substanțelor care apar sub formă de compuși ai articolelor produse anterior sau la data intrării în vigoare a prezentei legi, timp de șase luni de la data intrării în vigoare a acesteia;
- d) unei substanțe care apare sub formă de compus al articolelor aflate deja în uz înainte de sau la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Gestionarea stocurilor de poluanți organici persistenți:

a) deținătorul unui stoc care constă sau conține orice substanță listată în secțiunea 1 din anexa nr. 6 la prezenta lege care nu este permisă de a fi utilizată, administrează acel stoc ca deșeu în corespundere cu prezenta lege și conform art. 6 din Convenția de la Stockholm privind poluanții organici persistenti, ratificată prin Legea nr. 40-XV din 19 februarie 2004;

b) deținătorul unui stoc mai mare de 50 kg care constă sau conține orice substanță specificată în secțiunea 1 din anexa nr. 6, a căror utilizarea este permisă, va pune la dispoziția autorității administrației publice centrale în domeniul mediului informații privind natura și mărimea stocului respectiv;

c) deținătorul va administra stocul într-un mod sigur din punctul de vedere al protecției mediului și sănătății umane;

d) autoritatea administrativă pentru exercitarea funcției de supraveghere și control al gestionării deșeurilor monitorizează modul de utilizare și gestiune a stocurilor notificate.

(4) Gestionarea deșeurilor de poluanți organici persistenti:

a) producătorii și deținătorii de deșeuri vor întreprinde măsuri pentru a evita, unde este posibil, contaminarea acestor deșeuri cu substanțele listate în secțiunea 2 din anexa nr. 6 la prezenta lege;

b) deșeurile care constau, conțin sau sînt contaminate cu oricare dintre substanțele specificate în secțiunea a 2-a din anexa nr. 6 la prezenta lege trebuie să fie eliminate sau recuperate fără întârziere și în conformitate cu operațiunile D9, D10 și R1 (cu excepția deșeurilor care conțin bifenili policlorurați), enumerate în anexele nr. 1 și nr. 2 la prezenta lege, în așa mod încît să se asigure că conținutul de poluanți organici persistenti este distrus sau transformat ireversibil, astfel încît deșeurile rămase și emisiile nu prezintă caracteristicile poluanților organici persistenti;

c) operațiunile de eliminare sau recuperare care pot conduce la recuperarea, reciclarea, regenerarea sau reutilizarea oricăror dintre substanțele, listate în secțiunea 2 din anexa nr. 6 la prezenta lege, se interzic.

(5) Transportul stocurilor și deșeurilor de poluanți organici persistenti pînă la locul de tratare sau eliminare se face cu respectarea prevederilor art. 4 din prezenta lege. Transportul stocurilor și deșeurilor de poluanți organici persistenti pe drumurile publice spre locul de tratare sau eliminare și transferul acestora pentru eliminare finală peste frontieră se face în corespundere cu cerințele stabilite în art. 44 și 64 din prezenta lege.

(6) Etichetarea poluanților organici persistenti, a stocurilor și deșeurilor acestora se efectuează cu respectarea prevederilor art. 22 din prezenta lege și ale actelor normative aprobate de Guvern.

(7) Gestionarea poluanților organici persistenti, a stocurilor și deșeurilor acestora se efectuează conform cerințelor aprobate de Guvern.

Articolul 54. Deșeurile de ambalaje

(1) Se supun prevederilor prezentei legi toate ambalajele introduse pe piață, indiferent de materialul din care au fost realizate și de modul lor de utilizare în activitățile economice, comerciale, în gospodăriile populației sau în orice alte activități, precum și toate deșeurile de ambalaje care nu mai corespund scopului pentru care au fost fabricate, indiferent de modul de generare, de recuperare, de depozitare, de reciclare sau de valorificare.

(2) În contextul prezentei legi:

a) ambalaje înseamnă toate produsele realizate din orice materiale, de orice natură, utilizate pentru a conține, a proteja, a manevra, a furniza și a prezenta bunurile, de la materii prime la bunuri prelucrate, de la producător la utilizator sau consumator. Articolele „nereturnabile” utilizate în aceleași scopuri trebuie, de asemenea, considerate ambalaje;

b) deșeurile de ambalaje înseamnă orice ambalaj sau material de ambalaj, care constituie deșeurii în sensul art. 2 pct. 9) din prezenta lege;

c) gestionarea deșeurilor de ambalaje înseamnă gestionarea deșeurilor așa cum este definită în art. 2 pct. 15) din prezenta lege;

d) plastic înseamnă un polimer la care este posibil să fi fost adăugați aditivi sau alte substanțe și care este capabil să funcționeze drept principal component structural al pungilor de transport;

e) pungi de transport din plastic înseamnă pungi de transport, cu sau fără mâner, fabricate din plastic, furnizate consumatorilor la punctele de vânzare de bunuri sau produse;

f) pungi de transport din plastic subțire înseamnă pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 50 de microni;

g) pungi de transport din plastic foarte subțire înseamnă pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 15 microni, care sînt necesare din motive de igienă sau care sînt utilizate ca ambalaje primare pentru produsele alimentare în vrac, atunci cînd acest lucru contribuie la prevenirea risipei de alimente.

(3) Activitatea de gestionare a ambalajelor și deșeurilor de ambalaje are la bază principiile generale prevăzute de prezenta lege și de actele normative în domeniu.

(4) Principiile specifice activității de gestionare a deșeurilor de ambalaje sînt:

a) prevenirea producerii de deșeurii de ambalaje;

b) reutilizarea ambalajelor;

c) reciclarea deșeurilor de ambalaje;

d) alte forme de valorificare a deșeurilor de ambalaje care să conducă la reducerea cantităților eliminate prin depozitare finală.

(5) În scopul prevenirii generării deșeurilor în conformitate cu prevederile art. 3 al prezentei legi, precum și al evitării poluării mediului înconjurător, se interzice distribuirea gratuită a pungilor din plastic, cu excepția pungilor din plastic foarte subțire.

(6) În scopul asigurării protecției sănătății populației și a mediului și prevenirii formării deșeurilor, inclusiv a celor periculoase, ambalajele trebuie să respecte următoarele cerințe esențiale și niveluri ale concentrației de metale grele:

1) cerințele esențiale specifice privind fabricarea și compoziția ambalajului:

a) ambalajul trebuie să fie fabricat astfel încât volumul și greutatea acestuia să fie limitate la minimum necesar pentru a asigura nivelul cerut de siguranță, igienă și acceptabilitate, atât pentru produsul ambalat, cât și pentru consumator;

b) ambalajul trebuie să fie conceput, fabricat și comercializat într-un mod care să permită reutilizarea sau valorificarea sa, inclusiv reciclarea, și să reducă la minimum impactul negativ asupra mediului;

c) ambalajul trebuie să fie fabricat urmărindu-se reducerea la minimum a conținutului de substanțe nocive sau de alte substanțe și materiale periculoase în compoziția materialului de ambalare și în elementele sale, care se pot regăsi în emisiile, cenușa sau levigatul care rezultă din procesele de eliminare a deșeurilor de ambalaje;

2) cerințele esențiale specifice privind caracterul reutilizabil al unui ambalaj:

a) proprietățile fizice și caracteristicile ambalajului trebuie să permită mai multe rotații în condiții normale de utilizare preconizate;

b) ambalajul reutilizat trebuie pregătit, după caz, pentru a satisface exigențele în materie de sănătate și de securitate;

c) ambalajul care nu mai poate fi reutilizat trebuie să devină deșeu de ambalaj valorificabil;

3) cerințele esențiale specifice privind caracterul valorificabil al unui ambalaj:

a) ambalajul trebuie să fie astfel fabricat încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, ca un anumit procent din greutatea materialelor folosite să fie reciclat. Fixarea acestui procent poate diferi în funcție de tipul materialului folosit la fabricarea ambalajului;

b) ambalajul trebuie să fie astfel fabricat încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, ca deșeurile de ambalaj tratate în vederea valorificării energetice să aibă o valoare calorică minimă, care să permită optimizarea valorificării de energie;

c) ambalajul trebuie să fie astfel fabricat încît să permită, atunci cînd devine deșeu de ambalaj, ca deșeurile de ambalaje tratate în vederea compostării să fie suficient de biodegradabile;

d) ambalajul biodegradabil trebuie să fie astfel fabricat încît să permită, atunci cînd devine deșeu de ambalaj, o descompunere fizică, chimică, termică sau biologică, pînă la transformarea în bioxid de carbon, biomasă și apă a celei mai mari părți a materialului.

4) Totalul nivelului concentrației de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent prezent în ambalaje sau în componentele ambalajelor nu trebuie să depășească 100 ppm, raportat la masă, cu excepția ambalajelor realizate în întregime din cristal cu conținut de plumb.

(7) Pentru executarea cerințelor de responsabilitate extinsă a producătorilor în conformitate cu prevederile stabilite în art. 12 din prezenta lege, producătorii de ambalaje asigură crearea unor sisteme de preluare sau colectare a deșeurilor de ambalaj și dezvoltarea schemelor de valorificare materială sau energetică a deșeurilor de ambalaje care nu pot fi reciclate, fiind inutilizabile pentru valorificare materială.

(8) Operatorul stației de tratare (schemei de valorificare materială) a deșeurilor de ambalaje autorizat de către autoritățile competente menționate în art. 24 din prezenta lege este obligat:

a) să respecte obligațiile deținătorului de deșeuri și ale producătorului de deșeuri asociate cu activitatea sa stabilite de prezenta lege;

b) să asigure că toate deșeurile supuse tratării care pot fi reciclate sau valorificate nu vor fi eliminate;

c) să raporteze trimestrial producătorilor de ambalaje rezultatele de performanță în atingerea țintelor de colectare și tratare a deșeurilor de ambalaje stabilite de Guvern.

(9) Gestionarea ambalajului și deșeurilor de ambalaje se efectuează conform prevederilor actelor normative aprobate de Guvern.

Articolul 55. Deșeurile rezultate din activitatea medicală

(1) În contextul prezentei legi, deșeuri din activitatea medicală se consideră deșeurile rezultate din activitățile de asistență medicală pentru om și animale și/sau din cercetările conexe, clasificate în deșeuri periculoase și nepericuloase, în conformitate cu poziția 18 din Lista deșeurilor, aprobată de Guvern, pe baza art. 7 din prezenta lege.

(2) Gestionarea deșeurilor menționate în alin. (1) din prezentul articol, inclusiv a celor periculoase, se efectuează în mod sigur pentru mediu și sănătate, ținînd cont de prevederile prezentei legi, de cerințele aprobate de Guvern, precum și de prevederile Convenției de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care

Republica Moldova a aderat prin Hotărîrea Parlamentului nr. 1599-XIII din 10 martie 1998, și ale documentelor directoare adoptate în cadrul acesteia.

(3) Ambalarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală, inclusiv a celor periculoase, se efectuează doar în ambalaj confecționat din materiale care permit eliminarea acestuia cu riscuri minime pentru mediu și sănătate. Ambalajul în care se face colectarea și care vine în contact direct cu deșeurile periculoase rezultate din activitatea medicală este de unică folosință și se elimină o dată cu conținutul.

(4) Etichetarea deșeurilor periculoase rezultate din activitatea medicală se efectuează cu respectarea prevederilor art. 22 din prezenta lege și a actelor normative aprobate de Guvern.

(5) În procesul de gestionare a deșeurilor se interzice:

a) depunerea deșeurilor periculoase neambalate (în vrac);
b) utilizarea materialelor pentru ambalarea deșeurilor periculoase care nu corespund prevederilor alin. (3) din prezentul articol și actelor normative aprobate de Guvern;

c) amestecarea diferitor categorii de deșeuri periculoase rezultate din activitatea medicală cu alte categorii de deșeuri periculoase sau cu alte deșeuri, substanțe sau materiale.

(6) Transportul deșeurilor rezultate din activitatea medicală, inclusiv al celor periculoase, pînă la locul de tratare sau eliminare se face cu respectarea prevederilor art. 4 din prezenta lege. Transportul deșeurilor periculoase pe drumurile publice pînă la locul de tratare sau eliminare și transferul acestora pentru eliminare finală peste frontieră se realizează în corespundere cu cerințele stabilite în art. 44 și 64 din prezenta lege.

(7) Producătorii deșeurilor rezultate din activitatea medicală sînt obligați:

a) să colecteze separat deșeurile la sursă, asigurînd trierea acestora pe categorii de deșeuri, în scopul facilitării tratării și eliminării specifice fiecărei categorii de deșeuri;

b) să asigure tratarea și/sau eliminarea deșeurilor, inclusiv a celor periculoase, produse la întreprinderile sau instalațiile autorizate, conform art. 25 din prezenta lege, precum și eliminarea rapidă și completă a factorilor cu potențial nociv pentru mediu și sănătatea populației;

c) să asigure ținerea evidenței deșeurilor și transmiterea informației despre deșeurile generate și gestionarea acestora în conformitate cu art. 32 și 33 din prezenta lege și cu actele normative aprobate de Guvern.

(8) Conducătorii instituțiilor de asistență medicală pentru om și animale și instituțiilor de cercetări în acest domeniu, indiferent de tipul de proprietate, sînt obligați:

a) să prevadă anual cheltuielile necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi;

b) să aprobe planuri proprii de gestionare a deșeurilor rezultate din activitatea medicală și să asigure implementarea acestora în conformitate cu regulamentul intern și actele normative aprobate de Guvern;

c) să nominalizeze o persoană responsabilă pentru activitățile de gestionare a deșeurilor din activitatea medicală;

d) să asigure educarea și formarea profesională continuă pentru angajați în domeniul gestionării deșeurilor rezultate din activitatea medicală.

Articolul 56. Biodeșeurile

(1) Gestionarea biodeșeurilor definite în art. 2 pct. 2) din prezenta lege se efectuează în conformitate cu art. 3 și 4 din prezenta lege, astfel încât să se asigure:

a) colectarea separată a biodeșeurilor în vederea compostării și fermentării acestora;

b) tratarea biodeșeurilor într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului;

c) folosirea unor materiale fără riscuri pentru mediu produse din biodeșeuri.

(2) Deșeurile biodegradabile provenite din parcuri și grădini trebuie să fie colectate separat și transportate la stațiile de compostare sau pe platforme individuale de compostare.

(3) În cazul în care biodeșeurile colectate separat conțin substanțe periculoase, se interzice tratarea acestora în stații de compostare.

Articolul 57. Deșeurile generate de nave și reziduurile mărfii

(1) În scopul protecției eficiente a mediului acvatic și al prevenirii deversării deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de marfă în mare, se interzice deversările ilicite ale deșeurilor și reziduurilor în mediul marin sau cursuri de apă de navele care utilizează porturile naționale, asigurând predarea acestora în instalații portuare de preluare a deșeurilor generate de nave și/sau a reziduurilor mărfii.

(2) În sensul alin. (1) al prezentului articol:

a) deșeuri generate de nave înseamnă toate deșeurile, inclusiv apele uzate și alte reziduuri decât cele ale mărfii, care sînt generate în timpul exploatării navelor și care se află sub incidența prevederilor anexelor I, IV și V la Convenția internațională privind prevenirea poluării de către nave, adoptat la Londra la 2 noiembrie 1973 (MARPOL 73/78), la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 189-XVI din 28 iulie 2005, precum și deșeurile asociate mărfii, astfel cum sînt definite în Liniile Directoare ale Organizației Maritime Internaționale (OMI) pentru implementarea anexei V la Convenție;

b) reziduuri ale mărfii înseamnă resturile de marfă din magazinele sau tancurile de marfă care rămân la finalul operațiunilor de descărcare și curățare, inclusiv surplusurile sau scurgerile de marfă ce pot apărea în timpul operațiunilor de încărcare și/sau descărcare;

c) instalații portuare de preluare înseamnă orice instalație fixă, flotantă sau mobilă care servește pentru preluarea deșeurilor generate de nave și/sau a reziduurilor mărfii.

(3) Fără a aduce atingere definițiilor de la alin. (2) lit. a) și b) din prezentul articol, deșeurile generate de nave și reziduurile mărfii sînt considerate deșeuri în înțelesul art. 2 pct. 9) din prezenta lege.

(4) Predarea deșeurilor generate de nave se va realiza după cum urmează:

a) comandantul unei nave care face escală într-un port pe teritoriul Republicii Moldova trebuie să predea toate deșeurile generate de navă unei instalații portuare de preluare, autorizate din punctul de vedere al protecției mediului în conformitate cu prevederile MARPOL 73/78, înainte de părăsirea portului. Operatorii instalațiilor portuare de preluare trebuie să elibereze un document de confirmare a cantității și tipurilor de deșeuri preluate, pe care îl vor înmîna comandantului navei;

b) o navă poate fi autorizată de autoritatea competentă în domeniul transportului naval să își continue voiajul spre următorul port de escală, fără să predea toate deșeurile, dacă nava dispune de spațiu suficient de stocare a deșeurilor care au fost acumulate și care vor fi generate în timpul voiajului prognozat, cu garanția asigurării ca nu exista nici un risc ca deșeurile să fie aruncate în cursurile de apă.

(5) Avînd în vedere aspectele pecuniare prevăzute de art. 29 din prezenta lege și pentru acoperirea costurilor aferente instalațiilor portuare de preluare a deșeurilor generate de nave, inclusiv pentru preluarea și gestionarea deșeurilor și/sau reziduurilor, administrațiile portuare trebuie să instituie un sistem de tarifare aplicabil navelor.

(6) Sistemul de tarifare prevăzut la alin. (5) din prezentul articol trebuie să încurajeze armatorul navei să predea deșeurile generate și/sau reziduurile mărfii la instalațiile portuare de preluare și să nu le descarce în mare sau cursuri de apă. În acest sens, următoarele principii vor fi aplicate tuturor navelor, cu excepția navelor de pescuit și a ambarcațiunilor de agrement autorizate să transporte pînă la 12 pasageri:

a) toate navele care fac escală într-un port de pe teritoriul Republicii Moldova contribuie la acoperirea costurilor prevăzute la alin. (5) din prezentul articol, chiar dacă instalațiile portuare de preluare sînt sau nu sînt utilizate. Astfel, costul va fi inclus, de regulă, în tarifele portuare sau, prin excepție, va putea fi aplicat un tarif separat pentru deșeuri. Tarifele pot fi aplicate diferențiat, în funcție de categoria, tipul și dimensiunea navei;

b) partea din costuri care nu este acoperită de tariful prevăzut la lit. a) din prezentul articol, dacă este cazul, va fi acoperită prin valorificarea deșeurilor efectiv predate de către nave, în funcție de tipurile și cantitățile acestora;

c) tarifele pot fi reduse atunci când comandantul poate demonstra că nava sa generează cantități reduse de deșuri, ca urmare a managementului de mediu aplicat, construcției navei, echipamentului și operării efectuate.

(7) Sistemul de tarifyare trebuie să fie echitabil, transparent și nediscriminatoriu, să reflecte costurile instalațiilor și ale serviciilor puse la dispoziție, chiar dacă acestea sînt sau nu sînt utilizate. Quantumul tarifelor, modul de aplicare și baza de calcul al acestora se stabilesc prin hotărîre de Guvern.

Articolul 58. Deșeurile de mercur

(1) În contextul prezentei legi, deșuri de mercur înseamnă substanțe sau obiecte care conțin, constau din sau sînt contaminate cu mercur sau compuși de mercur care constituie deșuri în sensul art. 2 pct. 9) din prezenta lege.

(2) Deșeurile de mercur trebuie să fie gestionate în mod sigur pentru mediu, ținînd cont de prevederile prezentei legi, de cerințele aprobate de Guvern, precum și de prevederile Convenției de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărîrea Parlamentului nr. 1599-XIII din 10 martie 1998, și ale documentelor directe adoptate în cadrul acesteia.

(3) Colectarea, transportarea, stocarea, tratarea sau eliminarea deșeurilor de mercur se realizează în baza autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, eliberate conform prevederilor art. 25 din prezenta lege, cu respectarea condițiilor stabilite în autorizație.

(4) Deșeurile de mercur, inclusiv lămpile fluorescente uzate, se colectează separat și nu sînt amestecate cu alte categorii de deșuri periculoase sau cu alte deșuri, substanțe sau materiale.

(5) Producătorii de deșuri de mercur și întreprinderile care administrează deșuri de mercur asigură împachetarea și etichetarea acestora, conform prevederilor art. 22 din prezenta lege și cerințelor privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor aprobate de Guvern.

(6) Transportarea deșeurilor de mercur pe teritoriul Republicii Moldova se efectuează cu respectarea prevederilor art. 4 și 44 din prezenta lege și a le Regulamentului transporturilor de mărfuri periculoase pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat de Guvern. Transferul deșeurilor de mercur pentru eliminare finală peste frontieră se face în corespundere cu cerințele stabilite în art. 64 din prezenta lege.

(7) Depozitarea deșeurilor de mercur, inclusiv a deșeurilor de mercur metalic, se realizează în conformitate cu cerințele de gestionare și criteriile specifice de depozitare a acestora aprobate de Guvern.

Articolul 59. Deșeurile de azbest

(1) În contextul prezentei legi, deșeuri de azbest înseamnă substanțele sau produsele și materiale care constau din sau conțin azbest și constituie deșeuri în sensul art. 2 pct. 9) din prezenta lege.

(2) Deșeurile de azbest trebuie să fie gestionate în mod sigur pentru mediu, ținând cont de prevederile prezentei legi, de cerințele aprobate de Guvern, precum și de prevederile Convenției de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 1599-XIII din 10 martie 1998, și ale documentelor directoare adoptate în cadrul acesteia.

(3) Deșeurile de azbest trebuie să fie colectate separat, ambalate, etichetate, depozitate și eliminate într-un depozit de deșeuri într-un loc destinat special pentru eliminarea deșeurilor de azbest.

(4) Colectarea, transportarea, stocarea, tratarea sau eliminarea deșeurilor de azbest se realizează pe baza autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, eliberate conform prevederilor art. 25 din prezenta lege, cu respectarea condițiilor stabilite în autorizație.

(5) Producătorii de deșeuri de azbest și întreprinderile care administrează deșeuri de azbest asigură împachetarea și etichetarea acestora, conform prevederilor art. 22 din prezenta lege și cerințelor privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor aprobate de Guvern.

(6) Transportarea deșeurilor de azbest pe teritoriul Republicii Moldova se efectuează cu respectarea prevederilor art. 4 și 44 din prezenta lege și ale Regulamentului transporturilor de mărfuri periculoase pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat de Guvern. Transferul deșeurilor de azbest pentru eliminare finală peste frontieră se face în corespundere cu cerințele stabilite în art. 64 din prezenta lege.

Articolul 60. Anvelopele uzate

(1) În contextul prezentei legi, anvelope uzate înseamnă anvelopele care constituie deșeuri în sensul art. 2 pct. 9) din prezenta lege.

(2) Anvelopele uzate trebuie să fie gestionate în mod sigur pentru mediu, ținând cont de prevederile prezentei legi, de cerințele aprobate de Guvern, precum și de prevederile Convenției de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 1599-XIII din 10 martie 1998, și ale documentelor directoare adoptate în cadrul acesteia.

(3) Activitățile de gestionare a anvelopelor uzate se realizează pe baza autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, eliberate conform prevederilor art. 25 din prezenta lege, cu respectarea condițiilor stabilite în autorizație.

(4) Colectarea, transportarea și păstrarea anvelopelor uzate se realizează prin intermediul unei rețele de colectare a cauciucurilor uzate, formată din centre de deservire tehnică a automobilelor, centre comerciale, parcări și alte obiecte autorizate, conform prezentei legi.

(5) În conformitate cu prevederile art. 13 din prezenta lege, anvelopele uzate și alte deșeuri de cauciuc sînt supuse valorificării materiale sau energetice, conform cerințelor aprobate de Guvern.

(6) În cazul valorificării energetice a anvelopelor uzate, operatorul este obligat să asigure stabilirea și ținerea sistemelor de purificare a emisiilor în componentele mediului, echipamentului de măsurare pentru controlul emisiilor, inclusiv computerizat, precum și raportarea volumelor de emisii și a rezultatelor de control, conform legislației de mediu în vigoare.

(7) Transportul anvelopelor și cauciucurilor uzate pe teritoriul Republicii Moldova se efectuează cu respectarea prevederilor art. 4 și 44 din prezenta lege. Transportul de anvelope uzate de pe teritoriul național la întreprinderile de valorificare sau eliminare de peste hotare se restricționează prin legislație.

Articolul 61. Deșeurile de metale feroase și neferoase

(1) În contextul prezentei legi, deșeuri de metale feroase și neferoase înseamnă metalele feroase și neferoase care constituie deșeuri în sensul art. 2 pct. 9) din prezenta lege. Resturile de metale generate în rezultatul proceselor tehnologice se consideră ca deșeuri.

(2) Deșeurile de metale feroase și neferoase trebuie să gestioneze în mod sigur pentru mediu, ținînd cont de prevederile prezentei legi, cerințele aprobate de Guvern, precum prevederile Convenției de la Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărîrea Parlamentului nr. 1599-XIII din 10 martie 1998, și documentele directe adoptate în cadrul acesteia.

(3) Activitățile de gestionare a deșeurilor de metale feroase și neferoase se realizează pe baza autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor eliberate conform prevederilor art. 25 din prezenta lege cu respectarea condițiilor stabilite în autorizație.

(4) Transportarea metalelor feroase și neferoase, inclusiv în formă de praf sau pulbere, și a deșeurilor acestora pe teritoriul Republicii Moldova se efectuează cu respectarea prevederilor art. 4 și 44 din prezenta lege și ale Regulamentului transporturilor de mărfuri periculoase pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat de Guvern.

(5) Colectarea deșeurilor de metale feroase și neferoase se efectuează separat prin intermediul unei rețele de colectare a acestora, conform prezentei legi și legislației în vigoare.

(6) Deșeurile de metale feroase și neferoase sînt supuse valorificării conform prevederilor art. 13 din prezenta lege, precum și reutilizării și reciclării conform art. 14 din prezenta lege.

(7) Activitățile de recuperare și reciclare a deșeurilor de metale sînt supuse controlului ecologic.

(8) Operatorul activităților de recuperare, reciclare a deșeurilor de metale este obligat să asigure stabilirea și ținerea sistemelor de purificare a emisiilor în componentele mediului, echipamentului de măsurare pentru controlul emisiilor, precum și raportarea volumelor de emisii și a rezultatelor de control, conform legislației de mediu în vigoare.

(9) Transportarea deșeurilor de metale feroase și neferoase de pe teritoriul național la întreprinderile de valorificare se efectuează în conformitate cu art. 64 din prezenta lege. În cazul în care reutilizarea și reciclarea deșeurilor de metale feroase și neferoase este posibilă din punct de vedere tehnic și sigur pentru mediul înconjurător, atunci transportarea se restricționează prin legislație.

Articolul 62. Centrul de gestionare a deșeurilor periculoase

(1) Centrul de gestionare a deșeurilor periculoase (în continuare – Centru) este o întreprindere pentru gestionarea deșeurilor periculoase, cu statut de persoană juridică distinctă și cu buget separat, subordonată organului central de mediu al administrației publice.

(2) Centrul include în activitățile sale repartizarea tratamentelor pentru deșeurile poluanților organici persistenti sau contaminate cu poluanții organici persistenti, deșeurile cu conținut de mercur și deșeurile periculoase formate în urma dezamblării bateriilor și acumulatorilor, echipamentelor electrice și electronice și a automobilelor scoase din uz, precum și exportul acestora pentru eliminare finală.

(3) Centrul include în activitățile sale posibilitățile de primire și repartizare a tratamentelor altor tipuri de deșeuri periculoase.

Capitolul VIII IMPORTUL ȘI EXPORTUL DEȘEURILOR

Articolul 63. Regimul importului de deșeuri

Este interzis importul în Republica Moldova de deșeuri și reziduuri de orice natură, în stare brută și prelucrată, cu excepția categoriilor de deșeuri prezentate în anexa nr. 7 la prezenta lege, destinate utilizării în calitate de

materie primă secundară la întreprinderile autohtone existente, în scopul prelucrării, acumulării temporare, depozitării sau distrugerii prin orice metodă.

Articolul 64. Transferul și exportul deșeurilor

(1) Producătorii și deținătorii de deșeuri periculoase pot exporta aceste deșeuri numai pentru eliminare finală în țările care au ratificat Convenția Basel privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 1599-XIII din 10 martie 1998, și care dispun de tehnologie adecvată și acceptă să efectueze asemenea operațiuni.

(2) Transferul de deșeuri din Republica Moldova în alte țări se realizează numai cu aprobarea notificării pentru export sau tranzit de către autoritățile competente desemnate de țara importatoare, cu respectarea prevederilor regulamentelor privind transferurile de deșeuri aprobate de Guvern.

(3) Evidența notificărilor se va realiza prin intermediul SIAMD.

Capitolul IX RĂSPUNDEREA PENTRU ÎNCĂLCAREA LEGISLAȚIEI PRIVIND DEȘEURILE

Articolul 65. Răspunderea pentru încălcarea legislației privind deșeurile

Nerespectarea prevederilor prezentei legi și ale actelor normative aprobate în temeiul prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, contravențională, penală sau civilă, conform legii.

Articolul 66. Răspunderea pentru prejudiciul cauzat sănătății populației și a mediului înconjurător

Prejudiciul cauzat sănătății populației ca urmare a poluării mediului în timpul desfășurării activităților cu deșeuri trebuie să fie recuperat în conformitate cu prevederile Codului civil al Republicii Moldova.

Capitolul X DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 67. Dispoziții tranzitorii

(1) Guvernul, în termen de 12 luni de la publicarea prezentei legi, va elabora cadrul normativ aferent prezentei legi.

(2) Guvernul, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi:

a) va elabora și va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea actelor legislative în vigoare în conformitate cu prezenta lege;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

c) va elabora și va aproba Programul național privind gestionarea deșeurilor.

(3) Guvernul va asigura, prin elaborarea și implementarea cadrului normativ aferent prezentei legi menționat în alin. (1) din prezentul articol, stabilirea graduală a mecanismului de responsabilitate extinsă a producătorului de produse, prevăzut în art. 12 din prezenta lege.

(4) În termen de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, prevederile art. 32 alin. (1)-(3) din prezenta lege se vor aplica și producătorilor de deșeuri nepericuloase.

(5) Prevederile art. 49 alin. (7) din prezenta lege se limitează la un termen pînă la 01 ianuarie 2018.

(6) Excepția expusă în art. 49 alin. (8) lit. c) din prezenta lege se aplică pînă la 01 ianuarie 2020.

(7) Prevederile art. 54 alin. (5) din prezenta lege se aplică începînd cu 1 ianuarie 2017.

(8) Prevederile art. 54 alin. (6) din prezenta lege se aplică începînd cu 1 ianuarie 2018.

Articolul 68. Dispoziții finale

(1) Prezenta lege intră în vigoare după 12 luni de la momentul publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. 62, care se va pune în aplicare odată cu crearea Centrului de gestionare a deșeurilor periculoase.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr. 1347-XIII din 9 octombrie 1997 privind deșeurile de producție și menajere (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1998, nr.16-17, art. 101), cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Parlamentului

Anexa nr. 1
la Legea privind deșeurile

Operațiunile de eliminare

- D 1 Depozitarea în sau pe sol (de ex. depozite de deșeuri etc.)
- D 2 Tratarea solului (de ex. biodegradarea deșeurilor lichide sau nămolose în sol etc.)
- D 3 Injectarea în adâncime (de ex. injectarea deșeurilor care pot fi pompate în puțuri, saline sau depozite geologice naturale etc.)
- D 4 Acumularea la suprafață (de ex. depunerea de deșeuri lichide sau nămolose în bazine, iazuri sau lagune etc.)
- D 5 Depozitele special construite (de ex. depunerea în compartimente separate etanșe care sînt acoperite și izolate unele față de celelalte și față de mediul înconjurător etc.)
- D 6 Evacuarea într-o masă de apă, cu excepția mărilor/oceanelor
- D 7 Evacuarea în mări/oceane, inclusiv eliminarea în subsolul marin
- D 8 Tratarea biologică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D 1 la D 12
- D 9 Tratarea fizico-chimică nemenționată în altă parte în prezenta anexă, care generează compuși sau mixturi finale eliminate prin intermediul unuia dintre procedeele numerotate de la D 1 la D 12 (de ex.: evaporarea, uscarea, calcinarea etc.)
- D 10 Incinerarea pe sol.
- D 11 Incinerarea pe mare. Această operațiune este interzisă de actele și de convențiile internaționale
- D 12 Stocarea permanentă (de ex. plasarea de recipiente într-o mină etc.)
- D 13 Amestecarea anterioară a oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 12. În cazul în care nu există nici un alt cod D corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de eliminare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, sortarea, sfărîmarea, compactarea, granulara, uscarea, mărunțirea uscată, condiționarea sau separarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la D1 la D12
- D 14 Reambalarea anterioară oricărei operațiuni numerotate de la D 1 la D 13.
- D 15 Stocarea înaintea oricărei operațiuni numerotate de la D1 la D14 (excluzînd stocarea temporară, înaintea colectării, în zona de generare a deșeurilor. Stocare temporară înseamnă stocare preliminară.)

Anexa nr. 2
la Legea privind deșeurile

Operațiunile de valorificare

R 1 Întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie. Aceasta implică instalații de incinerare destinate în principal tratării deșeurilor municipale solide, numai în cazul în care randamentul lor energetic este egal sau mai mare decât 0,60 folosindu-se următoarea formulă:

Eficiența energetică = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$, unde:

E_p – producția anuală de energie sub formă de căldură sau electricitate. Aceasta este calculată înmulțind energia produsă sub formă de electricitate cu 2,6 și energia produsă sub formă de căldură pentru utilizare comercială (GJ/an) cu 1,1;

E_f – consumul anual de energie al sistemului, provenită din combustibili, care contribuie la producția de aburi (GJ/an);

E_w – energia anuală conținută de deșeurile tratate, calculată pe baza valorii calorice nete inferioare a deșeurilor (GJ/an);

E_i – energia anuală importată, exclusiv E_w și E_f (GJ/an);

0,97 – un coeficient care reprezintă pierderile de energie datorate reziduurilor generate în urma incinerării și radierii.

Această formulă se aplică în conformitate cu documentul de referință privind cele mai bune tehnici disponibile pentru incinerarea deșeurilor

R 2 Recuperarea/regenerarea solvenților

R 3 Reciclarea/recuperarea substanțelor organice care nu sînt utilizate ca solvenți (inclusiv compostarea și alte procese de transformare biologică). Aceasta include și gazificarea, și piroliza care folosesc componentele ca produse chimice

R 4 Reciclarea/recuperarea metalelor și compușilor metalici

R 5 Reciclarea/recuperarea altor materiale anorganice. Aceasta include și tehnologiile de curățare a solului care au ca rezultat operațiuni de valorificare a solului și de reciclare a materialelor de construcție anorganice

R 6 Regenerarea acizilor sau a bazelor

R 7 Valorificarea componentelor utilizați pentru reducerea poluării

R 8 Valorificarea componentelor catalizatorilor

R 9 Rerafinarea petrolului sau alte reutilizări ale petrolului

R 10 Tratarea terenurilor avînd drept rezultat beneficii pentru agricultură sau ecologie

R 11 Utilizarea deșeurilor obținute din oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 10

R 12 Schimbul de deșuri în vederea expunerii la oricare dintre operațiunile numerotate de la R 1 la R 11. În cazul în care nu există nici un alt cod R corespunzător, aceasta include operațiunile preliminare înainte de valorificare, inclusiv preprocesarea, cum ar fi, printre altele, demontarea, sortarea, sfărîmarea, compactarea, granulara, mărunțirea uscată, condiționarea, reambalarea, separarea și amestecarea înainte de supunerea la oricare dintre operațiunile numerotate de la R1 la R11

R 13 Depozitarea deșeurilor înaintea oricărei operațiuni numerotate de la R 1 la R 12 (excluzînd stocarea temporară, înaintea colectării, la situl unde a fost generat deșeul). Stocare temporară înseamnă stocare preliminară, în conformitate cu art. 2 pct. 5).

Anexa nr. 3
la Legea privind deșeurile

Proprietățile deșeurilor care fac ca acestea să fie periculoase

HP 1 „Explozive”: deșeuri care, printr-o reacție chimică, pot să degaje gaze la o asemenea temperatură, presiune și viteză, încât să producă pagube în mediul ambiant. Din această categorie fac parte deșeurile pirotehnice, deșeurile explozive sub formă de peroxid organic și deșeurile autoreactive explozive.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 1, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP 1 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe, a unui amestec sau a unui articol indică faptul că deșeul este exploziv, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 1.

Tabelul 1

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 1

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Unst. Expl.	H 200
Expl. 1.1	H 201
Expl. 1.2	H 202
Expl. 1.3	H 203
Expl. 1.4	H 204
Self-react. A	H 240
Org. Perox. A	
Self-react. B	H 241
Org. Perox. B	

HP 2 „Oxidante”: deșeuri care, în general, prin aport de oxigen, pot să provoace combustia altor materiale sau să contribuie la aceasta.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 2, evaluarea acestuia în ceea ce privește HP 2 are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeul este oxidant, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 2.

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 2

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Ox. Gas 1	H 270
Ox. Liq. 1	H 271
Ox. Sol. 1	
Ox. Liq. 2, Ox. Liq. 3	H 272
Ox. Sol. 2, Ox. Sol. 3	

HP 3 „Inflamabile”:

- deșeuri lichide inflamabile: deșeuri lichide cu un punct de aprindere sub 60 °C sau deșeuri de păcură, motorină și uleiuri ușoare de încălzire cu un punct de aprindere > 55 °C și ≤ 75 °C;

- deșeuri lichide și solide inflamabile de materiale piroforice: deșeuri solide sau lichide care, chiar în cantități mici, tind să se aprindă în cinci minute de la contactul cu aerul;

- deșeuri solide inflamabile: deșeuri solide care sînt ușor combustibile sau care, prin frecare, pot să provoace sau să întrețină un incendiu;

- deșeuri gazoase inflamabile: deșeuri gazoase care sînt inflamabile în aer la o temperatură de 20 °C și la o presiune normală de 101,3 kPa;

- deșeuri care reacționează cu apa: deșeuri care, în contact cu apa, emană gaze inflamabile în cantități periculoase;

- alte deșeuri inflamabile: aerosoli inflamabili, deșeuri capabile de autoîncălzire și inflamabile, peroxizi organici inflamabili și deșeuri autoreactive inflamabile.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre codurile claselor și categoriilor de pericol și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 3, evaluarea acestuia are loc, dacă este necesar și proporțional, conform metodelor de testare. Dacă prezența unei substanțe indică faptul că deșeul este inflamabil, acesta este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 3.

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 3

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol
Flam. Gas 1	H 220
Flam. Gas 2	H 221
Aerosol 1	H 222
Aerosol 2	H 223
Flam. Liq. 1	H 224
Flam. Liq. 2	H 225
Flam. Liq. 3	H 226
Flam. Sol. 1	H 228
Flam. Sol. 2	
Self-react. CD	H 242
Self-react. EF	
Org. Perox. CD	
Org. Perox. EF	
Pyr. Liq. 1	H 250
Pyr. Sol. 1	
Self-heat.1	H251
Self-heat. 2	H252
Water-react. 1	H260
Water-react. 2	H261
Water-react. 3	

HP 4 „Iritante – iritarea pielii și leziuni oculare”: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace iritarea pielii sau leziuni oculare.

Dacă un deșeu conține, în concentrații peste valoarea-limită, una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă una sau mai multe dintre următoarele limite de concentrație sînt depășite sau egale, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 4.

Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A (H314), Skin irit. 2 (H315), Eye dam. 1 (H318) și Eye irit. 2 (H319) este de 1 %.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca Skin corr. 1A (H314) este mai mare sau egală cu 1 %, deșeurile sunt clasificate ca deșeu periculos de tip HP 4.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca H318 este mai mare sau egală cu 10 %, deșeurile sunt clasificate ca deșeu periculos de tip HP 4.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor clasificate ca H315 și H319 este mai mare sau egală cu 20 %, deșeurile sunt clasificate ca deșeu periculos de tip HP 4.

Trebuie menționat faptul că deșeurile care conțin substanțe clasificate ca H314 (Skin corr.1A, 1B sau 1C) în cantități mai mari sau egale cu 5 % sunt clasificate ca deșeurile periculoase de tip HP 8. HP 4 nu se aplică în cazul în care deșeurile sunt clasificate ca deșeurile de tip HP 8.

HP 5 „Toxicitate asupra unui organ țintă specific (STOT)/toxicitate prin aspirare”: deșeurile care pot să provoace toxicitate asupra unui organ țintă specific în urma unei expuneri unice sau repetate sau care produce efecte toxice acute în urma aspirării.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde unul sau mai multe dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol prezentate în tabelul 4 și dacă una sau mai multe dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 4 sunt depășite sau egale, deșeurile sunt clasificate ca deșeu periculos de tip HP 5.

Dacă un deșeu conține substanțe clasificate ca STOT, deșeurile respectiv poate să fie clasificate ca deșeu periculos de tip HP 5 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Asp. Tox. 1 și dacă suma substanțelor respective este mai mare sau egală cu limita de concentrație, deșeurile poate să fie clasificate ca deșeu periculos de tip HP 5 numai atunci când vâscozitatea cinematică generală (la 40 °C) nu depășește 20,5 mm²/s. Vâscozitatea cinematică se determină numai în cazul fluidelor.

Tabelul 4

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 5

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație
STOT SE 1	H 370	1 %

STOT SE 2	H 371	10 %
STOT SE 3	H 335	20 %
STOT RE 1	H 372	1 %
STOT RE 2	H 373	10 %
Asp. Tox. 1	H 304	10 %

HP 6 „Toxicitate acută”: deșeuri care pot să producă efecte toxice acute în urma administrării orale sau cutanate ori prin inhalare.

Dacă suma concentrațiilor tuturor substanțelor care sînt prezente într-un deșeu și cărora le corespunde unul dintre codurile claselor sau categoriilor de pericol de toxicitate acută și unul dintre codurile frazelor de pericol prezentate în tabelul 5 este mai mare sau egală cu limita indicată în tabel, deșeu este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 6. Dacă un deșeu conține cel puțin două substanțe clasificate ca substanțe cu toxicitate acută, suma concentrațiilor este necesară numai pentru substanțele din aceeași categorie de pericol.

În evaluări se iau în considerare următoarele valori-limită:

- pentru Acute Tox. 1, 2 sau 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %;
- pentru Acute Tox. 4 (H302, H312, H332): 1 %.

Tabelul 5

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 6

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație
Acute Tox.1 (Oral)	H 300	0,1 %
Acute Tox. 2 (Oral)	H 300	0,25 %
Acute Tox. 3 (Oral)	H 301	5 %
Acute Tox 4 (Oral)	H 302	25 %
Acute Tox.1 (Dermal)	H 310	0,25 %
Acute Tox.2 (Dermal)	H 310	2,5 %
Acute Tox. 3 (Dermal)	H 311	15 %
Acute Tox 4 (Dermal)	H 312	55 %
Acute Tox 1 (Inhal.)	H 330	0,1 %

Acute Tox.2 (Inhal.)	H 330	0,5 %
Acute Tox. 3 (Inhal.)	H 331	3,5 %
Acute Tox. 4 (Inhal.)	H 332	22,5 %

HP 7 „Cancerigene”: deșeuri care cauzează cancer sau care măresc incidența cancerului.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 6, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 7. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe cancerigene, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 7 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 6

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 7

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație
Carc. 1A	H 350	0,1 %
Carc. 1B		
Carc. 2	H 351	1,0 %

HP 8 „Corozive”: deșeuri care, la aplicare, pot să provoace corodarea pielii.

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca Skin corr.1A, 1B sau 1C (H314) și dacă suma concentrațiilor acestora este mai mare sau egală cu 5 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 8.

Valoarea-limită luată în considerare în evaluări pentru Skin corr. 1A, 1B, 1C (H314) este de 1,0 %.

HP 9 „Infecțioase”: deșeuri cu un conținut de microorganisme viabile sau de toxine ale acestora despre care se știe sau se presupune că provoacă boli la om sau la alte organisme vii.

Clasificarea unui deșeu ca deșeu periculos de tip HP 9 are loc în urma unei evaluări efectuate în conformitate cu actele normative naționale sau cu prevederile, stabilite în legislația europeană.

HP 10 „Toxice pentru reproducere”: deșeuri care produc efecte adverse asupra funcției sexuale și a fertilității la bărbații și femeile adulte, precum și toxicitate evolutivă la descendenți.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 7, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 10. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe toxice pentru reproducere, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 10 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 7

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 10

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație
Repr. 1A	H 360	0,3 %
Repr. 1B		
Repr. 2	H 361	3,0 %

HP 11 „Mutagene”: deșeuri care pot să provoace o mutație, adică o modificare permanentă a cantității sau a structurii materialului genetic dintr-o celulă.

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele coduri ale claselor și categoriilor de pericol și coduri ale frazelor de pericol și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu una dintre limitele de concentrație prezentate în tabelul 8, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 11. Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe clasificate ca substanțe mutagene, deșeul respectiv poate să fie clasificat ca deșeu periculos de tip HP 11 numai atunci când una dintre substanțe este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație.

Tabelul 8

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol și codul (codurile) frazelor de pericol pentru constituenții unui deșeu și limitele de concentrație corespunzătoare în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 11

Codul (codurile) claselor și categoriilor de pericol	Codul (codurile) frazelor de pericol	Limita de concentrație
Muta. 1A	H 340	0,1 %
Muta. 1B		
Muta. 2	H 341	1,0 %

HP 12 „Degajarea unui gaz cu toxicitate acută”: deșeuri care, în contact cu apa sau cu un acid, degajă gaze cu toxicitate acută (Acute Tox. 1, 2 sau 3).

Dacă un deșeu conține o substanță căreia îi corespunde unul dintre următoarele pericole suplimentare EUH029, EUH031 și EUH032, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 12 pe baza unor metode de testare sau a unor orientări.

HP 13 „Sensibilizante”: deșeuri care conțin una sau mai multe substanțe despre care se știe că produc efecte sensibilizante asupra pielii sau a organelor respiratorii.

Dacă un deșeu conține o substanță care este clasificată ca substanță sensibilizantă și căreia îi corespunde unul dintre codurile frazelor de pericol H317 sau H334 și dacă substanța respectivă este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu limita de concentrație de 10 %, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 13.

HP 14 „Ecotoxice”: deșeuri care prezintă sau pot să prezinte riscuri imediate sau întârziate pentru unul sau mai multe sectoare ale mediului înconjurător.

HP 15 „Deșeuri capabile să dezvolte una dintre proprietățile periculoase menționate mai sus, pe care deșeul inițial nu o prezintă în mod direct”

Dacă un deșeu conține una sau mai multe substanțe cărora le corespunde una dintre frazele de pericol sau unul dintre pericolele suplimentare prezentate în tabelul 9, deșeul este clasificat ca deșeu periculos de tip HP 15, cu excepția cazului în care deșeul există într-o formă care nu prezintă în nici o situație proprietăți explozive sau potențial explozive.

Tabelul 9

Frazele de pericol și pericolele suplimentare pentru constituenții unui deșeu în vederea clasificării ca deșeu periculos de tip HP 15

Fraza (frazele) de pericol/pericolul (pericolele) suplimentar(e)	
Pericol de explozie în masă în cazul unui incendiu	H 205
Exploziv în stare uscată	EUH001
Poate forma peroxizi explozivi	EUH019
Risc de explozie, dacă este încălzit în spațiu închis	EUH044

În plus, un deșeu poate fi clasificat ca deșeu periculos de tip HP 15 pe baza altor criterii aplicabile, cum ar fi evaluarea levigatului.

Notă: Proprietatea periculoasă HP 14 se atribuie pe baza criteriilor prevăzute în Regulamentul privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor, aprobat de Guvern.

Metode de testare: Metodele care trebuie utilizate sînt descrise în Regulamentul privind stabilirea metodelor de testare, aprobat de Guvern, sau în alte metode de testare și orientări recunoscute la nivel internațional.

Anexa nr. 4
la Legea privind deșeurile

**Exemple de măsuri de prevenire a generării
deșeurilor menționate la art. 36**

Măsurile care pot afecta condițiile de bază referitoare la generarea de deșeuri

1. Folosirea măsurilor de planificare sau a altor instrumente economice care promovează utilizarea eficientă a resurselor.

2. Promovarea cercetării și a dezvoltării în vederea realizării de produse și tehnologii mai curate și mai economice, precum și distribuirea și utilizarea rezultatelor cercetării și dezvoltării.

3. Dezvoltarea unor indicatori eficienți și semnificativi ai presiunilor de mediu asociate generării de deșeuri în scopul de a contribui la prevenirea generării de deșeuri la toate nivelurile, de la compararea produselor la nivel comunitar prin acțiuni ale autorităților locale pînă la nivel național.

Măsurile care pot afecta faza de proiectare, producție și distribuție

4. Promovarea ecodesignului (integrarea sistematică a aspectelor de mediu în proiectarea produselor în scopul îmbunătățirii performanței de mediu a acestora pe toată durata ciclului lor de viață).

5. Furnizarea de informații privind tehnicile de prevenire a generării deșeurilor, pentru a facilita punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile în funcție de industrie.

6. Organizarea de cursuri de formare pentru autoritățile competente privind includerea cerințelor privind prevenirea generării de deșeuri în autorizațiile eliberate în temeiul prezentei legi.

7. Includerea de măsuri de prevenire a generării de deșeuri la instalațiile care nu intră sub incidența prezentei legi. În cazurile necesare, astfel de măsuri pot include evaluări sau planuri de prevenire a generării de deșeuri.

8. Organizarea de campanii de sensibilizare sau acordarea de ajutoare financiare în luarea deciziilor sau alte tipuri de sprijin pentru întreprinderi. Aceste măsuri pot fi deosebit de eficiente în măsura în care sînt concepute și adaptate pentru întreprinderile mici și mijlocii și sînt aplicate în rețele de întreprinderi bine stabilite.

9. Utilizarea acordurilor voluntare, a grupurilor de consumatori/producători sau a negocierilor sectoriale pentru a încuraja întreprinderile sau operatorii din sectoarele de activitate interesate să își

stabilească propriile planuri sau obiective privind prevenirea generării deșeurilor ori să corecteze produsele sau ambalajele care generează prea multe deșeuri.

10. Promovarea unor sisteme certificate de gestionare a mediului, inclusiv EMAS și ISO 14001.

Măsurile care pot afecta faza de consum și de utilizare

11. Instrumentele economice, cum ar fi stimulentele pentru achiziții curate sau instituirea unei plăți obligatorii de către consumatori pentru un anumit articol sau un ambalaj care ar fi în mod normal furnizat gratuit.

12. Organizarea unor campanii de sensibilizare și de informare direcționate către publicul larg sau către o categorie specifică de consumatori.

13. Promovarea de ecoetichete certificate.

14. Acordurile cu industria, cum ar fi utilizarea unor grupuri de produse ca acelea care sînt incluse în cadrul politicilor integrate ale produselor, sau acordurile cu vânzătorii cu amănuntul privind furnizarea de informații referitoare la prevenirea generării deșeurilor și la produsele cu impact redus asupra mediului.

15. Încurajarea reutilizării și/sau a reparării produselor defecte sau a componentelor acestora, în special prin recurgerea la măsuri educative, economice, logistice sau a altor măsuri, cum ar fi sprijinirea sau înființarea unor centre și rețele acreditate de reparare și de reutilizare, în special în regiunile cu o densitate ridicată a populației.

Anexa nr. 5
la Legea privind deșeurile

Categoriile de echipamente electrice și electronice care fac obiectul art. 50

1. Aparatele de uz casnic de mari dimensiuni
2. Aparatele de uz casnic de mici dimensiuni
3. Echipamentele informatice și de telecomunicații
4. Echipamentele de larg consum
5. Echipamentele de iluminat
6. Uneltele electrice și electronice (cu excepția uneltelor industriale fixe de mari dimensiuni)
7. Jucăriile, echipamentele sportive și de agrement
8. Dispozitivele medicale (cu excepția tuturor produselor implantate și infectate)
9. Instrumentele de supraveghere și control
10. Distribuitoarele automate

Anexa nr. 6
la Legea privind deșeurile

LISTA
substanțelor care fac obiectul dispozițiilor privind gestionarea
stocurilor și deșeurilor de poluanți organici persistenți
prevăzute la art. 53

Secțiunea 1

LISTA
substanțelor supuse dispozițiilor privind gestionarea
stocurilor, conform art. 53 alin. (2)

Substanța	Nr. CAS	Nr. CE	Derogările specifice privind utilizarea ca intermediar sau alte specificații
1	2	3	4
Substanțe incluse în Convenția de la Stockholm privind poluanții organici persistenți și/sau în Protocolul privind poluanții organici persistenți la Convenția asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi:			
Tetrabromodifenileter C ₁₂ H ₆ Br ₄ O a/			1. Prin derogare de la art. 53 alin. (1) din prezenta lege, sînt permise producerea, introducerea pe piață și utilizarea: a) fără a aduce atingere lit. b), articolelor și preparatelor prezentînd concentrații de tetrabromodifenileter sub 0.1% din greutate, produse (parțial sau integral) pe baza de materii reciclate sau pe bază de materii obținute din deșeuri pregătite pentru reutilizare; b) echipamentelor electrice și electronice, conform cerințelor menționate în art. 50 alin. (3) din prezenta lege.

			2. Articolele cu conținut de tetrabromodifenileter ca element constitutiv al acestor articole aflate deja în uz se utilizează în continuare pînă în 2025
Pentabromodifenileter $C_{12}H_5Br_5O$ a/			1. Prin derogare de la art. 53 alin. (1) din prezenta lege, sînt permise producerea, introducerea pe piață și utilizarea: a) fără a aduce atingere lit.b), articolelor și preparatelor prezentînd concentrații de pentabromodifenileter sub 0.1% din greutate, produse (parțial sau integral) pe bază de materii reciclate sau pe bază de materii obținute din deșeuri pregătite pentru reutilizare; b) echipamentelor electrice și electronice, conform cerințelor menționate în art. 50 alin. (3) din prezenta lege. 2. Articolele cu conținut de pentabromodifenileter ca element constitutiv al acestor articole aflate deja în uz se utilizează în continuare pînă în 2025
Hexabromodifenileter $C_{12}H_4Br_6O$ b/			1. Prin derogare de la art. 53 alin. (1) din prezenta lege, sînt permise producerea, introducerea pe piață și utilizarea: a) fără a aduce atingere lit. b), articolelor și preparatelor prezentînd concentrații de hexabromodifenileter sub 0.1% din greutate, produse (parțial sau integral) pe bază de materii reciclate sau pe bază de materii obținute din deșeuri pregătite pentru reutilizare; b) echipamentelor electrice și electronice, conform

		<p>cerințelor menționate în art. 50 alin. (3) din prezenta lege.</p> <p>2. Articolele cu conținut de hexabromodifenileter ca element constitutiv al acestor articole aflate deja în uz se utilizează în continuare pînă în 2025</p>
<p>Heptabromodifenileter C₁₂H₃Br₇O b/</p>		<p>1. Prin derogare de la art. 53 alin. (1) din prezenta lege, sînt permise producerea, introducerea pe piață și utilizarea:</p> <p>a) fără a aduce atingere lit. b), articolelor și preparatelor prezentînd concentrații de HBDE sub 0.1% din greutate, produse (parțial sau integral) pe bază de materii reciclate sau pe bază de materii obținute din deșeuri pregătite pentru reutilizare;</p> <p>b) echipamentelor electrice și electronice, conform cerințelor menționate în art. 50 alin. (3) din prezenta lege.</p> <p>2. Articolele cu conținut de heptabromodifenileter ca element constitutiv al acestor articole aflate deja în uz se utilizează în continuare pînă în 2025</p>
<p>Sulfonați perfluorooctanici (PFOS) c: Acid sulfonic perfluorooctanic, sărurile acestuia, inclusiv:</p> <ul style="list-style-type: none"> - fluorura de sulfonil perfluorooctanică; - sulfonat perfluorooctan de potasiu; - perfluorosulfonat de amoniu; - sulfonat de perfluorooctan de dietanolamoniu; - sulfonat de perfluorooctan de tetraetilamoniu; - sulfonat de perfluorooctan didecildimetilamoniu 		<p>1. În scopul acestei intrări:</p> <p>a) art.53 alin. (2) lit. b) se aplică concentrațiilor de PFOS mai mici sau egale cu 10 mg/kg (0,001 procente masice) prezente în substanțe sau în preparate;</p> <p>b) art. 53 alin. (2) lit.b) se aplică concentrațiilor de PFOS în produse sau articole semifinite sau în componente ale acestora, în cazul în care concentrația de PFOS este mai mică de 0,1 procente masice, calculată în raport cu</p>

			<p>masa componentelor distincte din punct de vedere structural sau microstructural care conțin PFOS, sau textilelor sau altor materiale acoperite, în cazul în care cantitatea de PFOS este mai mică de 1 $\mu\text{g}/\text{m}^2$ de material acoperit.</p> <p>2. Se permite utilizarea articolelor aflate deja în uz care conțin PFOS ca element constitutiv al acestor articole. În cazul acestor articole, operatorul este obligat să notifice, fără întârziere nejustificată, autoritatea administrației publice centrale în domeniul mediului privind prezența PFOS în articolele gestionate</p>
Aldrin	309-00-2	206-215-8	-
Clordan	57-74-9	200-349-0	-
Clordecon	143-50-0	205-601-3	-
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	-
DDT (1,1,1-triclor-2,2-bis(4-clorfenil)etan)	50-29-3	200-024-3	-
Endosulfan	115-29-7 959-98-8 33213-65-9	204-079-4	-
Endrin	72-20-8	200-775-7	-
Heptaclor	76-44-8	200-962-3	-

Hexabromobifenil	36355-01-8	252-994-2	-
Hexaclorbenzen	118-74-1	200-273-9	-
Hexaclorciclohexani, inclusive lindan	58-89-9 319-84-6 319-85-7 608-73-1	200-401-2 206-270-8 206-271-3 210-168-9	-
Mirex	2385-85-5	219-196-6	-
Pentaclorbenzen	608-93-5	210-172-5	-
Toxafen	8001-35-2	232-283-3	-
Bifenili policlorurați (BPC)	1336-36-3 și altele	215-648-1 și altele	Fără a aduce atingere Regulamentului privind bifenilii policlorurați, se permite utilizarea articolelor care se află deja în uz la momentul intrării în vigoare a prezentei legi
Hexaclorbutadienă	87-68-3	201-765-5	-
Cloroalcani C10-C13 (parafine clorurate cu catenă scurtă – PCCS-uri) d/	85535-84-8	287-476-5	1. Prin derogare de la art. 53 alin. (1) din prezenta lege, sînt permise producerea, introducerea pe piață și utilizarea ca substanțe sau drept constituenți ai altor substanțe sau în amestecuri în concentrații mai mici de 1 % în greutate. 2. Prin derogare de la art. 53 alin. (1) din prezenta lege, sînt permise producerea, introducerea pe piață și utilizarea următoarelor aplicații: a) agenți de ignifugare în cauciuc utilizați la benzi transportoare în industria minieră; b) agenți de ignifugare pentru etanșări
Naftaline policlorurate e/			-

În sensul prezentei anexe:

a/ „Tetrabromodifenileter și pentabromodifenileter” înseamnă 2,2',4,4'-tetrabromodifenileter (BDE-47, Nr. CAS: 40088-47-9) și 2,2',4,4',5-pentabromodifenileter (BDE-99, Nr. CAS: 32534-81-9) și alți tetra- și pentabromodifenileteri prezenți în pentabromodifenileterul comercial.

b/ „Hexabromodifenileter și Heptabromodifenileter” înseamnă 2,2',4,4',5,5'-hexabromodifenileter (BDE-153, Nr. CAS: 68631-49-2), 2,2',4,4',5,6'-hexabromodifenileter (BDE-154, Nr. CAS: 207122-15-4), 2,2',3,3',4,5',6 heptabromodifenileter (BDE-175, Nr. CAS: 446255-22-7), 2,2',3,4,4',5',6-heptabromodifenileter (BDE-183, Nr. CAS: 207122-16-5) și alți hexa- și heptabromodifenileteri prezenți în octabromodifenileterul comercial.

c/ Sulfonați perfluorocantici (PFOS) înseamnă substanțele definite printr-o formulă moleculară $C_8F_{17}SO_2X$, în care $X = OH$, sare metalică ($O-M^+$), halogenură, amidă și alți derivați, inclusiv polimeri;

d/ Parafine clorurate cu catenă scurtă înseamnă alcanii clorurați cu o lungime a lanțului de carbon de 10-13 atomi de carbon și un grad de clorurare mai mare de 48% din greutate.

e/ Naftaline policlorurate înseamnă compuși chimici pe baza sistemului inelului naftalenic, în care unul sau mai mulți atomi de hidrogen sînt înlocuiți de atomi de clor.

Secțiunea a 2-a

LISTA

substanțelor supuse dispozițiilor privind gestionarea deșeurilor, conform art. 53 alin. (3)

Substanța	Nr. CAS	Nr. CE	Valoarea limită a concentrației în deșeuri reglementate prin art. 53 alin. (3)
1	2	3	4
Tetrabromodifenileter $C_{12}H_6Br_4O$			Suma concentrațiilor de tetrabromodifenileter, pentabromodifenileter, hexabromodifenileter și heptabromodifenileter: 1 000 mg/kg
Pentabromodifenileter $C_{12}H_5Br_5O$			
Hexabromodifenileter $C_{12}H_4Br_6O$			
Heptabromodifenileter $C_{12}H_3Br_7O$			
Acid perfluorocant sulfonic și derivații săi (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ [$X = OH$, sare metalică ($O-M^+$), halogenură, amidă și alți derivați, inclusiv polimeri			50 mg/kg

Dibenzo-p-dioxine policlorurate și dibenzofurani policlorurați (PCDD/PCDF)			15 µg/kg ⁽¹⁾
Aldrin	309-00-2	206-215-8	50 mg/kg
Clordan	57-74-9	200-349-0	50 mg/kg
Clordecon	143-50-0	205-601-3	50 mg/kg
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	50 mg/kg
DDT (1,1,1-trichlor-2,2-bis(4-clorofenyl)ethane)	50-29-3	200-024-3	50 mg/kg
Endrin	72-20-8	200-775-7	50 mg/kg
Heptaclor	76-44-8	200-962-3	50 mg/kg
Hexabrombifenil	36355-01-8	252-994-2	50 mg/kg
Hexaclorobenzen	118-74-1	200-273-9	50 mg/kg
Hexaclorciclohexani, inclusive lindan	58-89-9 319-84-6 319-85-7 608-73-1	210-168-9 200-401-2 206-270-8 206-271-3	50 mg/kg
Mirex	2385-85-5	219-196-6	50 mg/kg
Pentaclorbenzen	608-93-5	210-172-5	50 mg/kg
Toxafen	8001-35-2	232-283-3	50 mg/kg
Bifenili policlorurați (BPC) și altele	1336-36-3	215-648-1	50 mg/kg ⁽²⁾

⁽¹⁾ Limitele se calculează în PCDD și PCDF, în conformitate cu următorii factori de echivalență toxică (FET):

PCDD	FET
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	FET

2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
PCDD	FET
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003

(²) Acolo unde este cazul, se aplică metoda de calcul stabilită în standardele europene EN 12766-1 și EN 12766-2.

Anexa nr. 7
la Legea privind deșeurile

Materia primă secundară pasibilă importului

Poziția tarifară	Denumirea mărfii
	Maculatura
4707	Hîrtie sau carton reciclabile (deșeuri și maculatură):
4707 10 000	- Hîrtii sau carton kraft nealbite sau hîrtie sau cartoane ondulate
4707 20 000	Alte hîrtii sau cartoane, obținute în principal din paste chimice albite, necolorate în masă
4707 30	- Hîrtii sau cartoane, obținute în principal din pastă mecanică (de exemplu: ziare, periodice și imprimate similare):
4707 30 100	- Obținută din numere vechi de ziare sau nevîndute, din reviste, anuare, cărți de telefon, broșuri și imprimate publicitare
4707 90	- Altele, inclusiv deșeuri și maculatură netriată:
4707 90 100	-- Netriate (și anume deșeuri de producție și menajere de diverse sortimente de cartoane, de hîrtie albă și colorată)
4707 90 900	--Triate (și anume bucșe de hîrtie)
	Deșeuri de sticlă
7001 00	Cioburi și alte deșeuri și resturi din sticlă; sticlă în masă:
7001 00 100	- cioburi și alte deșeuri și resturi din sticlă (ce nu conțin substanțe periculoase)
	Deșeuri de fontă, de fier sau de oțel
7204	Deșeuri și resturi din fontă, de fier sau de oțel (fier vechi); deșeuri lingotate din fier sau oțel

Notă explicativă la proiectul Legii privind deșeurile

1. Motivul emiterii actului normativ:

Elaborarea proiectului Legii privind deșeurile este fundamentată de prevederile Agendei de Integrare Europeană, prevăzută de Strategia de mediu pentru anii 2014-2023 și Strategia de gestionare a deșeurilor, aprobate, respectiv, prin Hotărârile Guvernului nr. 301 din 24.04.2014 și nr. 248 din 10.04.2013, Programul de activitate a Guvernului Republicii Moldova 2015-2018, aprobat prin Hotărârea Palamentului nr. 161 din 30 iulie 2015 și a Planului de acțiuni a Guvernului pentru anii 2015-2016, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 680 din 30.07.2015 și se încadrează în prevederile Acordului de Asociere *dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Moldova, pe de altă parte*, ratificat prin Legea nr. 112 din 02 iulie 2014 și a Planului național de acțiuni pentru implementarea Acordului de Asociere Republica Moldova – Uniunea Europeană în perioada 2014-2016, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 808 din 7 octombrie 2014.

Elaborarea acestei legi este condiționată de necesitatea introducerii unui sistem nou de management al deșeurilor în corespundere cu standardele internaționale și face parte dintr-un pachet complex de noi reglementări ai protecției mediului. Activitățile de perfecționare a sistemului actual de gestionare a deșeurilor, prevăd transpunerea Directivei cadru privind deșeurile 2008/98/EC din 19.11.2008 și altor directive relevante domeniului, inclusiv de gestionare a deșeurilor periculoase și a produselor specifice.

Actualmente este în vigoare Legea nr. 1347-XIII din 9 octombrie 1997 privind deșeurile de producție și menajere, care, totodată, nu corespund prevederilor tratatelor internaționale care reglementează deșeurile, la care Republica Moldova este parte, abordărilor și legislației europene. Această lege nu asigură gestionarea integrată a deșeurilor, clasificarea și evidența acestora, reglementarea activităților de valorificare și eliminare a deșeurilor și nu este completată cu cadrul normativ respectiv.

Omenirea zi de zi este chemată să contribuie la reducerea impactului cauzat naturii de activitățile sale, prin promovarea principiului dezvoltării durabile, care de rând cu dezvoltarea economică ia în considerație protecția socială și protecția mediului înconjurător. Unul din aceste impacturi este gestionarea neadecvată a deșeurilor, deoarece este în creștere atât volumul, cât și toxicitatea acestora.

Deșeurile vor fi o sursă considerabilă de poluare a mediului ambiant în Republica Moldova atât timp, cât nu se vor întreprinde măsuri concrete în stabilirea unui management adecvat al deșeurilor, prin crearea unui cadru legislativ, normativ și tehnic în corespundere cu principiile directivelor Uniunii Europene.

Aspectul juridic al gestionării deșeurilor este reglementat de câteva legi specifice acestui domeniu și mai multe acte legislative din domeniul protecției mediului, elaborate și promovate de către Ministerul Mediului pe parcursul anilor 1996-1998, inclusiv și Legea nr. 1347-XIII din 09.10.1997 privind deșeurile de producție și menajere. Nefuncționarea sau implementarea redusă a acestora constă în lipsa mecanismelor de aplicare a legilor elaborate. Concomitent aspectul juridic al managementului deșeurilor stabilește doar cadrul general al gestionării deșeurilor, pe când deșeurile specifice (acumulatoare, cauciucuri, uleiuri uzate și altele) nu sunt reglementate și se abandonează la întâmplare.

Gestionarea deșeurilor în Republica Moldova este abordată fragmentar de mai multe autorități ale administrației publice centrale, ceea ce nu contribuie la eficacitatea soluționării problemei deșeurilor.

Legislația specifică domeniului protecției mediului în Uniunea Europeană conține actualmente circa 20 de directive pentru colectare, tratare, valorificare și eliminare a deșeurilor. Directivele UE din domeniul managementului deșeurilor pun accentul pe crearea „societății reciclabile”, ridicând responsabilitatea producătorului și indicând totodată condiții noi către înhumarea deșeurilor nerecuperabile. Produsele furnizate trebuie să fie inofensive pentru mediu și sănătate atât pe parcursul utilizării, cât și după trecerea acestora la categoria „deșeurii”.

Toate aceste considerente conduc la concluzia, că în Republica Moldova cadrul instituțional și legislativ pentru gestionarea deșeurilor este insuficient și necesită adoptarea unor

măsuri stringente, adecvate fiecărei faze de eliminare a deșeurilor în mediu, în conformitate cu exigențele de mediu. Republica Moldova tinde spre aderarea la Uniunea Europeană, iar domeniul managementului deșeurilor solicită întreprinderea eforturilor mari în direcția alinierii la standardele juridice, organizatorice și tehnice din Europa Centrală și de Vest.

Din tot ACQUIS-ul comunitar problema gestionării deșeurilor este una prioritară și devine din ce în ce mai actuală, așa cum sarcina de bază a domeniului este de a preveni formarea deșeurilor. Actualmente domeniul managementul deșeurilor se intersectează cu politica conceperii bunurilor materiale, unde sarcina Guvernului este de a promova principiul responsabilității producătorului și consumătorului în generarea deșeurilor.

În contextul celor expuse mai sus a apărut necesitatea elaborării unui nou act legislativ în scopul acomodării legislației naționale în domeniul deșeurilor la cea europeană și optimizării funcțiilor instituției responsabile din domeniul dat.

2. Descrierea actului normativ propus: Fiind preconizat ca o lege cadru pentru reglementarea deșeurilor, proiectul Legii transpune Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 312 din 22 noiembrie 2008. Legea privind deșeurile stabilește cadrul normativ general privind gestionarea deșeurilor, în vederea protejării sănătății populației și a mediului.

Afară de Directiva-cadru privind deșeurile, proiectul de lege transpune parțial o serie de prevederi din circa 9 acte ale Uniunii Europene, creînd o platformă pentru preluarea sau transpunerea în legislația națională a prevederilor acestor acte comunitare, prevăzute de Acordul de Asociere, precum și Acordul de Creare a Zonei de Liber Schimb Aprofundat și Cuprinzător (ZLSAC), care este partea integrantă a Acordului de Asociere.

Prin urmare, preluarea reglementărilor internaționale în gestionarea integrată a deșeurilor este crucială în scopul prevenirii și reducerii impactului cauzat de deșeuri asupra mediului, ecosistemelor, organismelor vii și sănătății umane, prevenirii importului în țară a tehnologiilor și produselor periculoase și, respectiv, majorării de acumulare pe viitor a deșeurilor periculoase, cât și contribuției la dezvoltarea economiei naționale verde.

La rîndul său măsurile prevăzute de proiectul Legii vor contribui la executarea angajamentelor asumate de către Republica Moldova în urma ratificării tratatelor internaționale care stabilesc cerințele de reglementare a deșeurilor, inclusiv și prin reglementarea și stabilirea măsurilor de interzicere și/sau restricționare a substanțelor periculoase în produse sau articole.

Prezentul proiect de lege este elaborat în scopul armonizării legislației naționale în domeniul gestionării deșeurilor la cea europeană și optimizării funcțiilor instituției responsabile din domeniul protecției mediului, ce țin de gestionarea deșeurilor.

Titlul actului normativ: Legea privind deșeurile.

Obiectul actului normativ: Prezenta lege stabilește bazele juridice, politica de stat și măsurile necesare pentru protecția mediului și a sănătății populației prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse generate de producerea și gestionarea deșeurilor și a efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora. Gestionarea deșeurilor se va realiza prin metode și procedee, ce nu pun în pericol mediul înconjurător, sănătatea populației și alte organisme vii, iar autoritățile competente vor autoriza, conform art. 24-25, și controla, conform art. 30-31, activitățile de colectare, transportare, valorificare și eliminare a deșeurilor, urmărind ca acestea:

- a) să nu prezinte riscuri pentru apă, aer, sol, floră și faună;
- b) să nu producă poluare fonică sau miros neplăcut;
- c) să nu afecteze peisajele sau zonele protejate.

Conținutul actului normativ propus:

Proiectul Legii este constituit din preambul, 10 capitole (67 articole) și 7 anexe și stabilește:

- *prin capitolul I „Dispoziții generale:* Obiectul și domeniul de aplicare; definiții; ierarhia deșeurilor; prevederile care se referă la protecția sănătății populației și a mediului, subproduse, încetarea statutului de deșeu și lista deșeurilor;
- *prin capitolul II „Competența administrației publice centrale și locale”:* competența

Guvernului, atribuțiile autorităților administrației publice centrale și locale;

- *prin capitolul III „Cerințe generale privind gestionarea deșeurilor”*: prevederile privind valorificarea, reutilizarea, reciclarea, eliminarea, inclusiv și prin depozitarea și incinerarea deșeurilor; răspunderea extinsă a producătorilor de produse și obligațiile gestionărilor de deșeuri; principiile autonomiei și proximității; cerințele care se referă la deșeurile periculoase, inclusiv și interdicția de amestecare a acestora;

- *prin capitolul IV „Autorizare, control, evidențe și sisteme informaționale în domeniul activităților legate de gestionare a deșeurilor”*:

- prevederile privind competența și procedura eliberării autorizației de mediu pentru gestionarea deșeurilor, inclusiv și obligațiile de bază ale titularului de autorizație și derogările de la obligația de autorizare, introduse în secțiunea 1;

- prevederile privind activitățile de control în domeniul gestionării deșeurilor, introduse în secțiunea 2;

- prevederile privind evidența deșeurilor și stabilirea Sistemului Informațional Automatizat „Managementul Deșeurilor”, introduse în secțiunea 3;

- *prin capitolul V „Programe”*: prevederile privind elaborarea, implementarea, monitorizarea și raportarea implementării programelor de gestionare a deșeurilor și de prevenire a generării acestora; cerințele de evaluare, revizuire și adoptare a programelor; implicarea autorităților în elaborarea programelor de gestionare a deșeurilor și participarea publicului la elaborarea acestora;

- *prin capitolul VI „Obligații în domeniul gestionării deșeurilor”*: obligațiile legate de transportarea, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv și persoanelor fizice și juridice în domeniul dat;

- *prin capitolul VII „Cerințe de gestionare a anumitor categorii de deșeuri”*: prevederile privind gestionarea anumitor de categorii de deșeuri, inclusiv fluxurilor de deșeuri specifice supuse răspunderii extinse a producătorului de produse, conform art. 12 din proiectul de lege, printre care sînt uleiuri uzate, baterii și acumulatori, echipamente electrice și electronice, vehiculele scoase din uz și ambalaje. Concomitent acest capitol stabilește cerințele asupra deșeurilor provenite din activitatea medicală, poluanților organici persistenti, metalelor feroase și neferoase, deșeurilor de mercur și de azbest, anvelopelor uzate, bio-deșeurilor și deșeurilor generate de nave, care reiese din actele europene și/sau din tratatele internaționale, la care Republica Moldova este parte etc.;

- *prin capitolul VIII „Importul și exportul deșeurilor”*: prevederile privind regimul importului de deșeuri, transportarea peste hotare și exportul deșeurilor;

- *prin capitolul IX: „Răspunderea pentru încălcarea legislației privind deșeurile”*: prevederile ce țin de încălcarea legislației privind deșeurile, precum și recuperarea prejudiciului cauzat mediului și sănătății umane.

- *prin capitolul X „Dispoziții tranzitorii și finale”*: dispozițiile finale și tranzitorii, inclusiv și prevederile privind organizarea executării legii și ajustarea cadrului normativ, precum și intrarea în vigoare a legii. Este necesar de menționat, că la data intrării în vigoare a legii, va fi abrogată Legea nr. 1347-XIII din 9 octombrie 1997 privind deșeurile de producție și menajere.

3. Descrierea aspectelor aferente proiectului de lege

1) Descrierea aspectelor instituționale și de infrastructură:

Aspectul instituțional: Adoptarea Legii privind deșeurile va contribui la perfecționarea cadrului legislativ în domeniul gestionării deșeurilor conform cerințelor Uniunii Europene și tratatelor internaționale multilaterale de mediu, la care Republica Moldova este parte. La acest capitol atribuțiile Guvernului constau în stabilirea direcțiilor prioritare în domeniul gestionării deșeurilor, aprobarea documentelor de politici în domeniul gestionării deșeurilor, precum și aprobarea unui șir de acte normative ce țin de reglementarea specifică a anumitor categorii de deșeuri, inclusiv a celor periculoase.

Avînd în vedere, că la nivel european politica privind managementul deșeurilor este sub agenda protecției mediului și la nivelul Consiliului și Comisiei Europene actele legale și deciziile în domeniul dat se stabilesc de Directoratele de Mediu, proiectul Legii propune optimizarea cadrului instituțional în domeniul dat, prevăzut de articolele 8-11 din prezenta lege. Optimizarea cadrului instituțional de gestionare a deșeurilor, fiind propusă de către experții europeni, va

contribui la excluderea dublărilor de activitate și reducerea presingului asupra activității de întreprinzător.

Aspectul de infrastructură: Prin proiectul de lege se soluționează problema infrastructurii de gestionare a deșeurilor periculoase prin crearea Centrului de gestionare a deșeurilor periculoase, prevăzut de articolul 62 din proiectul de lege. Necesită a fi menționat, că activitatea de creare a Centrului, fiind propusă de către experții europeni pentru soluționarea în țară a problemei deșeurilor periculoase, se înscrie în cadrul politic în vigoare în domeniul gestionării deșeurilor și substanțelor chimice, inclusiv și Programul național privind managementul durabil al substanțelor chimice în Republica Moldova, aprobat prin H.G. nr. 973 din 18.10.2010. Costul estimativ al creării Centrului de gestionare a deșeurilor periculoase, fiind stabilit de Programul național privind managementul durabil al substanțelor chimice în Republica Moldova, constituie 1 mln.830mii 500 de dolari SUA.

Întru executarea prevederilor H.G. nr. 973 din 18.10.2010, actualmente se efectuează activitatea relatată la crearea Centrului, fiind la etapa de elaborare a studiului de fezabilitate în cadrul realizării proiectului UE LSP JOP „Inventarierea, evaluarea și remedierea surselor antropogene de poluare în Regiunea Dunării de Jos a Ucrainei, României și Republicii Moldova”, finanțat de Uniunea Europeană în cadrul Programului Transfrontalier România – Ucraina - Republica Moldova 2007-2013.

Prin urmare, Legea privind deșeurile în ansamblu cu noul cadru politic național „Strategia de gestionare a deșeurilor în Republica Moldova pentru anii 2013-2027”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 248 din 10.04.2013, va contribui la consolidarea cadrului legislativ-normativ, instituțional și capacității de infrastructură pentru gestionarea integrată a deșeurilor, inclusiv celor periculoase, precum și în vederea atragerii proiectelor investiționale în acest sector.

2) Descrierea aspectului economic, financiar, social și de mediu:

Impactul macroeconomic și financiar: Politica economică a fiecărui stat trebuie să prevadă protecția mediului, fiind organizată pe principii manageriale, avînd o temeinică fundamentare legislativă, instituțională, administrativă, tehnologică și financiară, care să acționeze în vederea combaterii și prevenirii poluării, cît și în direcția integrării deșeurilor în mediu. Managementul deșeurilor are drept scop valorificarea deșeurilor și conservarea maximă a resurselor neregenerabile. Deși eliminarea și valorificarea deșeurilor este costisitoare acestea rămîn a fi obiective prioritare ale strategiei de protecție a mediului. Problemă aparte constituie aspectele economice ale procesului de recuperare, reciclare a deșeurilor. Este important ca costul unui produs realizat prin reciclare să reflecte corect eforturile impuse de activitățile de colectare, sortare și valorificare a deșeurilor colectate, inclusiv să permită o cotă de rentabilitate pentru întreprinderile implicate. Populația antrenată în procesul de colectare a deșeurilor reciclabile trebuie să fie stimulată, prin prețuri de achiziție sau prin taxe reduse pentru colectarea DMS.

Introducerea taxei de depozitare a deșeurilor de asemenea contribuie la selectarea deșeurilor în sursă. Colectarea separată a deșeurilor de rînd cu motivația economică contribuie la protecția mediului prin utilizarea rațională a resurselor naturale, inclusiv este exclus impactul cauzat mediului de la eliminarea deșeurilor (fie înhumare sau incinerare). Conform actualelor reglementări taxa lunară pentru colectarea deșeurilor variază între 3-10 lei pentru o persoană, fiind acoperite doar cheltuielile de colectare a deșeurilor, iar întreținerea depozitelor este lăsată în seama serviciilor de salubritate. Odată cu promovarea construcției depozitelor de deșeurii regionale este evidentă necesitatea stabilirii unor tarife adecvate cheltuielilor, ceea ce presupune majorarea taxelor actuale. Practica internațională denotă că costul eliminării unei tone de DMS variază între 60-80 € pentru depozitare, 100-120 € pentru reciclare și pînă la 200 € pentru incinerare. Așa cum rata medie anuală de generare a DMS pentru o persoană este de circa 400 kg, respectiv taxa lunară va atinge cota de 2-3 € în dependență de modalitate de eliminare a deșeurilor. Prin urmare la promovarea investițiilor va fi necesar de ținut cont de capacitatea de plată a consumatorilor și modalitatea de rambursare a costurilor pentru sistemele integrate de gestionare a deșeurilor municipale, optînd în favoarea investițiilor de grant. În cazul investițiilor private analiza cost-beneficiu racordată la tarife va fi crucială în acceptarea acestora.

Evaluarea costurilor pentru implementarea Legii a fost introdusă în „*Analiza finală a impactului de reglementare (AIR final) pentru proiectul de lege privind deșeurile*”, aprobată de Grupul de lucru pentru reglementarea activității de întreprinzător.

Necesită a fi menționat, de asemenea, că Legea privind deșeurile stabilește cadrul legal necesar pentru realizarea proiectelor investiționale în infrastructura de gestionare a deșeurilor, iar valoarea potențialelor investiții în sector se cifrează la circa 400 mln. EUR pentru construcția depozitelor regionale de deșeuri menajere solide, stațiilor de tratare mecanico-biologică a deșeurilor și a altor obiecte de infrastructură, fiind stabilite în Strategia de gestionare a deșeurilor în Republica Moldova pentru anii 2013-2027, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 248 din 10.04.2013.

Din altă parte adoptarea și implementarea Legii va permite:

- reducerea cheltuielilor bugetului de stat prin stabilirea responsabilității producătorilor deșeurilor și răspunderii extinse a producătorilor de produse și, respectiv, excluderea unor atribuții improprii ale autorităților de reglementare;
- reducerea cheltuielilor atît bugetului de stat, cît și cheltuielilor agenților economici prin optimizarea cadrului instituțional, inclusiv și prin reducerea timpului de obținere a actelor permissive pentru gestionarea deșeurilor și lichidarea dublărilor în activitatea organelor de reglementare, supraveghere și control.

Impactul asupra activității de întreprinzător: Este necesar să menționeze, că conform actualelor reglementări toți generatorii de deșeuri, inclusiv întreprinderile, organizațiile, instituțiile și populația achită serviciile de salubritate pentru evacuarea DMS și a deșeurilor industriale nepericuloase. Conform anuarului statistic pe piața internă operează circa 780 de producători autohtoni care generează deșeuri periculoase. Date care ar permite divizarea acestor întreprinderi în mari, mijlocii și mici nu există, dar cel mai probabil, jumătate dintre ei se încadrează, în categoria întreprinderilor mici și mijlocii. Crearea Centrului de gestionare a deșeurilor periculoase, menționat sus, ar avea un impact benefic asupra întreprinderilor mici și mijlocii, care nu pot crea capacități proprii pentru valorificarea deșeurilor produse în procesul tehnologic, dar le pot transmite Centrului pentru tratare contra plată.

Impactul social: Sporirea consumului în ultimele decenii, conduce inevitabil la creșterea globală a volumelor de deșeuri menajere solide (DMS). Azi în țările dezvoltate rata de generare a deșeurilor pentru o persoană variază de la 0,57 (România) la 6,53 kg/zi (Danemarca). În orașele Chișinău și Bălți se acumulează în jurul a 420-400 kg pe cap de locuitor anual sau 1,15 - 1,10 kg/zi, în centrele raionale acest indice variază între 0,25-0,9 kg-zi, deoarece doar o parte din deșeuri sunt evacuate la depozite prin intermediul serviciilor specializate de salubritate. Pe parcursul 2005-2013 cantitatea de deșeuri municipale generate s-a dublat. Alt obiectiv al promovării proiectului Legii privind deșeurile constă în promovarea principiului „răspunderii extinse a producătorului produselor”, care contribuie la producerea unor mărfuri competitive peții, care pot fi recuperate și supuse dezasamblării.

Servicii specializate de autosalubritate există în municipii, în toate centrele raionale, inclusiv în orașele mici din cadrul raioanelor. Actualmente se atestă o intenție pozitivă de a crea servicii de colectare a deșeurilor și în unele sate. Succesele în acest domeniu sunt modeste atît din punct de vedere al investițiilor făcute cît și privită din punctul de vedere al percepției societății civile. Numărul persoanelor racordate la aceste servicii în localitățile rurale este relativ jos, pe motivul lipsei resurselor financiare, iar calitatea serviciilor lasă mult de dorit. Populația de cele mai deseori refuză colectarea separată a deșeurilor, aruncând la întâmplare deșeurile. Deși APL este abilitată cu funcția responsabilă în organizarea acestor sisteme, taxele de salubritate sunt incomparabil de mici ca să asigure finanțarea activităților de salubritate și gestionare a deșeurilor. Măsurile propuse în proiectul Legii deșeurilor au drept scop soluționarea problemelor din domeniu prin promovarea unor structuri moderne de gestionare a deșeurilor menajere pentru recuperarea deșeurilor reciclabile și eliminarea sigură din punct de vedere al protecției mediului.

În același timp, avînd în vedere că obiectul proiectului de lege este destinat pentru stabilirea bazelor juridice, politici de stat și măsurilor necesare pentru protecția mediului și a sănătății populației prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse generate de producerea și gestionarea deșeurilor, adoptarea și realizarea măsurilor, prevăzute de lege, va induce la efecte benefice asupra sănătății populației actuale cît și asupra generațiilor viitoare.

Impactul asupra mediului: Necesitatea aprobării unei legi noi în domeniul gestionării deșeurilor rezidă din însuși natura și impactul deșeurilor asupra mediului și sănătății umane. Pe

parcursul ultimilor decenii, impactul cauzat naturii în urma gestionării neadecvate a deșeurilor este enorm, deoarece este în creștere atât volumul, cât și toxicitatea acestora. Drept consecință a creșterii impactului nociv are loc poluarea terenurilor agricole, contaminarea resurselor acvatice, cât și deteriorarea aspectului peisajist al țării. Un alt motiv de alarmare constă în acumularea deșeurilor periculoase pe teritoriul întreprinderilor industriale sau abandonarea acestora la gropile de gunoi, pe motivul lipsei capacităților de tratare sau eliminare a acestora.

Adoptarea și implementarea legii va avea un efect pozitiv asupra mediului, componentelor acestuia și ecosistemelor, ținând cont de obiectul proiectului de lege în primul rând este destinat pentru stabilirea măsurilor necesare în scopul protecției mediului și a sănătății populației prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse generate de producerea și gestionarea deșeurilor, inclusiv celor periculoase. Concomitent adoptarea și implementarea legii va contribui la executarea angajamentelor internaționale asumate de către Republica Moldova în urma ratificării tratatelor internaționale de mediu, ceea ce va fi benefic pentru dezvoltarea durabilă la nivel național, regional și internațional.

4. Respectarea transparenței în procesul decizional

În procesul de elaborare și promovare a prezentului proiect de lege au fost respectate regulile procedurale aplicabile pentru asigurarea transparenței decizionale, prevăzute de Legea nr. 239-XVI din 13.11.2008 privind transparența în procesul decizional. Proiectul Hotărârii Guvernului, împreună cu proiectul de lege și nota informativă sunt disponibile publicului pe pagina web a Ministerului Mediului, la adresa: www.mediu.gov.md.

5. Examinarea, avizarea și expertizarea proiectului de act normativ: Necesită a fi menționat, că proiectul de lege a fost aprobat de Guvern de două ori:

- în calitate de inițiativă legislativă a unui grup de deputați, fiind înregistrat la Parlamentul Republicii Moldova cu nr. 241 din 19.06.2014, a fost consultat, avizat de ministere și alte instituții interesate, supus expertizelor juridice și anticorupție și aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 790 din 29.09.2014. Însă, proiectul de lege, n-a fost examinat la ședințele în plen ale Parlamentului, fiind ulterior inclus în lista actelor legislative devenite nule, conform Dispoziției DDP/C-1 nr. 1 din 28.01.2015 a Președintelui Parlamentului Republicii Moldova;

- fiind reconsultat și reavizat din nou în anul 2015, proiectul de lege a fost aprobat de Guvern la ședința din 16 iunie 2015. Însă, ținând cont de faptul că Guvernul în exercițiu nu a avut competența de a aproba proiecte de legi, proiectul de lege a fost restituit de către Cancelaria de Stat cu indicația nr. 1469-632 din 04.08.2015 privind actualizarea/reexaminarea, după caz, și coordonarea suplimentară cu noii conducători ai ministerelor interesate.

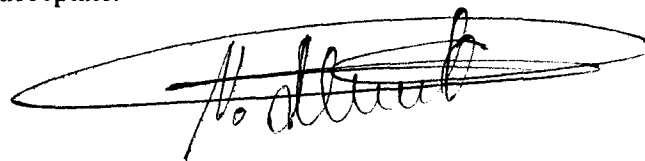
Avizări: Proiectul legii a fost avizat pozitiv, fără obiecții și propuneri, de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, Academia de Științe a Moldovei, Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova. Avizând pozitiv proiectul în cauză Ministerul Economiei, Ministerul Finanțelor, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, Ministerul Tehnologiei Informaționale și Comunicațiilor, Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor, Ministerul Sănătății au înaintat unele propuneri.

Expertizări: Proiectul de hotărâre a fost supus:

- expertizei anticorupție, în urma căreia Centrul Național Anticorupție, prin scrisoarea nr. 06/2767 din 13.07.2015, a eliberat avizul cu unele obiecții și propuneri asupra acestuia care au fost luate în considerație;

- expertizei juridice, în urma căreia Ministerul Justiției, prin scrisoarea nr. 03/9102 din 18.08.2015, a eliberat avizul cu unele obiecții și propuneri asupra acestuia. Ulterior în discuții cu reprezentanții MJ au fost prezentate argumentările Ministerului Mediului, care au fost luate în considerație și acceptate.

Ministru

Valeriu MUNTEANU